

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ประจำปีงบประมาณ 2569

คำนำ

วิทยาลัยพลังงานทดแทน ดำเนินงานด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินและการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐาน โดยมีเป้าหมายในการยกระดับกระบวนการบริหารจัดการของฝ่ายบริหารให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์

ในปัจจุบัน สถานะเศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี และการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รวมถึงความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ส่งผลให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ต้องเผชิญกับความเสี่ยงทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอก ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจึงตระหนักถึงความจำเป็นในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด และลดผลกระทบที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ วิทยาลัยพลังงานทดแทนได้นำหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงตามกรอบแนวทาง COSO-ERM Framework มาบูรณาการและพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัย โดยมุ่งเน้นให้การบริหารจัดการความเสี่ยงครอบคลุมทั่วทั้งองค์กร และเชื่อมโยงกับระบบการควบคุมภายในและระบบการประกันคุณภาพ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล นอกจากนี้ วิทยาลัยได้กำหนด นโยบายบริหารความเสี่ยง (Risk Management Policy) และจัดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี โดยมีการประเมินผลกระทบและโอกาสของปัจจัยความเสี่ยงอย่างรอบด้าน เพื่อควบคุม ลด และปิดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการควบคุม ป้องกัน และลดความเสี่ยงของการดำเนินงานของวิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งยังเป็นกลไกสนับสนุนการปฏิบัติงานตามพันธกิจให้บรรลุตามเป้าหมาย สร้างความมั่นใจว่าการดำเนินงานของวิทยาลัยสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายของสภามหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างยั่งยืน

วิทยาลัยพลังงานทดแทน

16 ตุลาคม 2568

สารบัญ

คำนำ.....	1
สารบัญ	2
บทสรุปผู้บริหาร	3
ประกาศวิทยาลัยพลังงานทดแทน	6
ส่วนที่ 1 บทนำ	8
1. ข้อมูลพื้นฐาน	8
ปรัชญา (Philosophy).....	8
อัตลักษณ์ ของวิทยาลัยพลังงานทดแทน.....	9
พันธกิจ (Mission).....	9
วัตถุประสงค์ (Objective).....	9
ค่านิยมหลัก (Core Values)	9
นโยบายสภามหาวิทยาลัย 9 ด้าน.....	10
2. เป้าหมายแผนบริหารจัดการความเสี่ยง (ในปี พ.ศ.2569).....	17
3. วัตถุประสงค์การบริหารจัดการความเสี่ยง	17
4. ขอบเขต/แนวทางการดำเนินงานการบริหารจัดการความเสี่ยง	17
5. ขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	18
ส่วนที่ 2 แผนบริหารจัดการความเสี่ยง	21
1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของวิทยาลัยพลังงานทดแทน มีรายละเอียดดังนี้	22
2. วัตถุประสงค์การบริหารจัดการความเสี่ยง	23
ส่วนที่ 3 แผนบริหารความเสี่ยง	24
ส่วนที่ 4 แผนบริหารความเสี่ยง มจ-ส-01	48
ส่วนที่ 5 รายชื่อคณะกรรมการบริการจัดการความเสี่ยง	58

บทสรุปผู้บริหาร

วิทยาลัยพลังงานทดแทนได้ดำเนินงานด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เป็นไปตาม มาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินและการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 และ มาตรา 19 และมาตรา 21 ส่วนที่ 6 ว่าด้วยหลักทรัพย์มาภิบาล ตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 รวมถึงสอดคล้องกับ นโยบายและคู่มือการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของวิทยาลัยพลังงานทดแทนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และยั่งยืน ตลอดจนสามารถสร้างคุณค่าให้กับองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน

การบริหารจัดการความเสี่ยงของวิทยาลัยมุ่งเน้นให้เกิดการตระหนักรู้และเตรียมพร้อมต่อภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีเป้าหมายเพื่อลดความสูญเสียหรือผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ควบคู่ไปกับการเพิ่มศักยภาพในการบรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน คณาจารย์ นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ว่าวิทยาลัยพลังงานทดแทนมีระบบการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส การมีระบบบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีมาตรฐาน ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้องค์กรสามารถบรรลุ วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) ยุทธศาสตร์ (Strategy) และ เป้าประสงค์ (Objectives) ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และทิศทางการพัฒนาระดับสถาบัน

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 วิทยาลัยพลังงานทดแทนได้ดำเนินการจัดทำ แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยอ้างอิงข้อมูลจาก แผนปฏิบัติการประจำปี และผลการติดตาม KPI Monitoring ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการบูรณาการและปรับปรุงแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เหมาะสมกับบริบทของวิทยาลัย ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดโครงสร้างและกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เชื่อมโยงกันทั่วทั้งองค์กรอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ วิทยาลัยยังได้จัดให้มีการสื่อสาร ถ่ายทอด แลกเปลี่ยนข้อมูล และความคิดเห็นด้านความเสี่ยงในทุกระดับขององค์กร โดยใช้แนวทาง “Top-Down” ถ่ายทอดนโยบายจากผู้บริหารสู่หน่วยงานย่อย และ “Bottom-Up” รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานระดับปฏิบัติการสู่ระดับวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เป็นเอกภาพและต่อเนื่องทั่วทั้งองค์กร กระบวนการดังกล่าวมุ่งเน้นให้ทุกส่วนงานดำเนินงานตามนโยบาย คู่มือ และแนวทางที่วิทยาลัยกำหนด เพื่อให้เกิดการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน ภายใต้เป้าหมายร่วมกัน โดยใช้กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ชัดเจนและสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงของวิทยาลัยพลังงานทดแทน ครอบคลุมเหตุการณ์ความเสี่ยงสำคัญ 4 ประเภทหลัก ได้แก่ ความเสี่ยงด้านนโยบายและกลยุทธ์ (Strategic Risk) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) และความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk) ทั้งนี้ วิทยาลัยพลังงานทดแทนมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการความเสี่ยงให้มีความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสามารถบรรลุพันธกิจและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้อย่างยั่งยืน

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง
1. ความเสี่ยงด้านนโยบายและกลยุทธ์ (Strategic Risk)	ร้อยละของบัณฑิตที่มิงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
2. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)	จำนวนงบประมาณบริการวิชาการ
3. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)	บุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านในการดูแลอาคารและสถานที่
4. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk)	การปฏิบัติตามกฎระเบียบและขั้นตอนที่ถูกต้องตามการเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์ปัจจุบัน

วิทยาลัยพลังงานทดแทนได้จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงในระดับวิทยาลัย โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ เพื่อระบุและจัดลำดับความสำคัญของประเด็นความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานและการบรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยได้สรุปประเด็นความเสี่ยงสำคัญจำนวน 4 ประเด็นหลัก ซึ่งสะท้อนถึงมิติด้านการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ การบริหารทรัพยากร และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงานอย่างรอบด้าน ทั้งนี้ วิทยาลัยได้มอบหมายให้ส่วนงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบในแต่ละประเด็นความเสี่ยง พร้อมกำหนดผู้รับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมควบคุม เพื่อให้มั่นใจว่ามีการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การบรรลุตามวัตถุประสงค์ของตัวชี้วัดและยุทธศาสตร์ที่วิทยาลัยกำหนดไว้ โดยประเด็นความเสี่ยงที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญมีดังต่อไปนี้

1. **ร้อยละของบัณฑิตที่มิงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปีหลังสำเร็จการศึกษา** เป็นความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่สะท้อนถึงประสิทธิผลของการจัดการศึกษาและการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา หากอัตราการมีงานทำของบัณฑิตลดลง อาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ ความเชื่อมั่นของผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อคุณภาพของวิทยาลัย

2. **จำนวนงบประมาณด้านบริการวิชาการ** เป็นความเสี่ยงด้านการเงินที่เกี่ยวข้องกับความเพียงพอของงบประมาณในการขับเคลื่อนภารกิจบริการวิชาการแก่ชุมชนและสังคม หากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ อาจส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินโครงการหรือกิจกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

3. **การขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านในการดูแลอาคารและสถานที่** เป็นความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานที่ส่งผลกระทบต่อความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของวิทยาลัย การขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางอาจทำให้การดูแลบำรุงรักษาอาคารสถานที่ไม่ทั่วถึง เกิดความเสียหายหรือเสื่อมสภาพเร็วขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความปลอดภัยของผู้ใช้งาน

4. **การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และขั้นตอนที่ถูกต้องตามการเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์ปัจจุบัน** เป็นความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ (Compliance Risk) ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของหน่วยงานภาครัฐ หากบุคลากรไม่สามารถปรับตัวหรือติดตามการเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบใหม่ได้อย่างทันท่วงที อาจนำไปสู่ความคลาดเคลื่อนในการดำเนินงานและความเสี่ยงต่อการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของหน่วยงานกำกับดูแล

ดังนั้น วิทยาลัยพลังงานทดแทนจึงให้ความสำคัญกับการกำหนดมาตรการควบคุมที่เหมาะสม
ครอบคลุมทั้งเชิงป้องกันและเชิงแก้ไข เพื่อให้ทุกส่วนงานสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ภายใต้กรอบการดำเนินงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลของการบริหารจัดการ
ภาครัฐ

ประกาศวิทยาลัยพลังงานทดแทน เรื่อง นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

การบริหารจัดการความเสี่ยงถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และสร้างคุณค่าอย่างยั่งยืนต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน วิทยาลัยพลังงานทดแทนตระหนักดีว่าความสำเร็จของระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงนั้นขึ้นอยู่กับ “ความมุ่งมั่นตั้งใจของผู้บริหารระดับสูงและผู้นำหน่วยงาน” ที่ให้ความสำคัญกับการกำกับดูแล การวางแผนเชิงรุก และการสนับสนุนให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุนี้ วิทยาลัยพลังงานทดแทนจึงได้กำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของทุกส่วนงานภายในองค์กร ให้มีการจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและบูรณาการเข้ากับกระบวนการบริหารงานตามพันธกิจของวิทยาลัย โดยมุ่งเน้นให้เกิดความเข้าใจร่วมกันทั่วทั้งองค์กรเกี่ยวกับหลักการ แนวทาง และวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการความเสี่ยง เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของวิทยาลัยพลังงานทดแทนได้ผ่านการพิจารณาและเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำวิทยาลัยพลังงานทดแทน เพื่อให้การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงของวิทยาลัยเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับนโยบายของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานสากลด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง (COSO และ COSO-ERM Framework) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารงานขององค์กร เสริมสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงาน เพิ่มความคุ้มค่า และสร้างคุณค่าเพิ่ม (Value Creation) ให้กับมหาวิทยาลัยในภาพรวม ดังนั้น วิทยาลัยพลังงานทดแทนจึงกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงไว้ดังต่อไปนี้

1. ให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงครอบคลุมทั่วทั้งองค์กร โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีความต่อเนื่อง และเป็นไปตามแนวปฏิบัติที่ดีในระดับสากล ครอบคลุมพันธกิจทุกด้านของวิทยาลัย ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านวิจัยและนวัตกรรม ด้านบริการวิชาการแก่สังคม และด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่องค์กรและลดผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

2. ให้ผู้บริหารทุกระดับและบุคลากรทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยพิจารณาทั้งด้าน “ความเสี่ยง” และ “โอกาส” ที่อาจส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย เพื่อให้สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (Acceptable Risk Level) และใช้โอกาสที่เกิดขึ้นให้เป็นประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

3. ให้มีการกำหนดกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์กร ตั้งแต่ขั้นตอนการระบุความเสี่ยง (Risk Identification) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) การกำหนดมาตรการควบคุม (Risk Control) การติดตามและรายงานผล (Monitoring and Reporting) เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและสามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานระหว่างส่วนงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ให้มีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนเหตุการณ์ความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ โดยคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทั้งภายในและภายนอกองค์กร เช่น การเปลี่ยนแปลงทางนโยบาย กฎหมาย เทคโนโลยี หรือสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อปรับปรุงกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และตอบสนองต่อเป้าหมายที่เปลี่ยนแปลงไปของวิทยาลัย

5. ให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรวบรวม วิเคราะห์ และรายงานข้อมูลความเสี่ยง รวมถึงสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารให้มีความถูกต้อง รวดเร็ว และแม่นยำมากยิ่งขึ้น

6. ให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานประจำวันของทุกหน่วยงานภายในวิทยาลัย โดยปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร (Risk Culture) ที่ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบ เข้าใจบทบาทของตนเอง และสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้วิทยาลัยพลังงานทดแทนมีระบบการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสามารถบรรลุเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ขององค์กรได้อย่างมั่นคง

ลงวันที่ 16 ตุลาคม 2568

ส่วนที่ 1 บทนำ

1. ข้อมูลพื้นฐาน

วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ถือกำเนิดจากจุดเริ่มต้นเล็ก ๆ ภายในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เมื่อปี พ.ศ. 2542 ในรูปแบบของหน่วยงานวิจัยด้านพลังงานทดแทน อันเกิดจากวิสัยทัศน์ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐวุฒิ ดุษฎี ผู้ซึ่งเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้ด้านพลังงานสะอาดให้กับประเทศไทย ท่านได้ริเริ่มจดทะเบียนหน่วยงานเป็นที่ปรึกษาด้านพลังงานกับกระทรวงการคลัง เพื่อวางรากฐานของการวิจัยและพัฒนาด้านพลังงานอย่างเป็นระบบ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 หน่วยงานได้รับการสนับสนุนจาก สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ให้จัดตั้ง โครงการศูนย์สาธิตและถ่ายทอดเทคโนโลยีพลังงานเพื่อการเกษตร เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับเกษตรกร นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป เป็นจุดเริ่มต้นของการขยายองค์ความรู้สู่สังคมอย่างแท้จริง

ด้วยพลังของความมุ่งมั่นและการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. 2548 สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ จึงมีมติให้จัดตั้ง ศูนย์วิจัยพลังงาน ขึ้นเป็นหน่วยงานวิสาหกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่วิจัยและให้บริการวิชาการด้านพลังงานทดแทนจากแหล่งทุนวิจัยต่าง ๆ นับเป็นการก้าวสู่การพัฒนาที่เป็นรูปธรรมและมีระบบมากยิ่งขึ้น

ความสำเร็จและผลงานของศูนย์วิจัยพลังงาน ได้นำไปสู่การขยายผลในปี พ.ศ. 2550 ที่ได้มีการเสนอจัดตั้ง “วิทยาลัยพลังงานเฉลิมพระเกียรติ” เพื่อเปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลังงานทดแทน แม้ว่ามติสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ครั้งที่ 9/2550 เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2550 จะเห็นชอบให้เปิดหลักสูตรดังกล่าวภายใต้การกำกับของคณะผลิตกรรมการเกษตรก่อนในระยะแรก แต่ก็ถือเป็นก้าวสำคัญของการวางรากฐานทางการศึกษาในด้านพลังงานของมหาวิทยาลัย

กระทั่งในปี พ.ศ. 2554 สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในคราวประชุมครั้งที่ 7/2554 เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2554 ได้มีมติให้จัดตั้ง วิทยาลัยพลังงานทดแทน ขึ้นอย่างเป็นทางการ นับเป็นการรวมพลังของงานวิจัย การเรียนการสอน และการบริการวิชาการด้านพลังงานไว้ภายใต้หน่วยงานเดียวกัน เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางองค์ความรู้ด้านพลังงานทดแทนของประเทศ ปัจจุบัน วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี หลักสูตร 3 หลักสูตร และระดับบัณฑิตศึกษา 2 หลักสูตร

นอกจากนี้ วิทยาลัยยังคงกำกับดูแล ศูนย์วิจัยพลังงาน ซึ่งทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการประสานงานด้านการวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการบริการวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านพลังงานทดแทนอย่างต่อเนื่อง ทั้งเพื่อสร้างบุคลากรที่มีศักยภาพ และเพื่อร่วมขับเคลื่อนสังคมไทยสู่การใช้พลังงานอย่างยั่งยืนในอนาคต

ปรัชญา (Philosophy)

“มุ่งมั่นพัฒนาบัณฑิตสู่ความเป็นผู้อุดมด้วยปัญญา อุดหนุน สู้งาน
เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม
เพื่อพัฒนาพลังงานและรองรับวิกฤตการณ์พลังงานของประเทศ”

วิสัยทัศน์ (Vision)

วิทยาลัยพลังงานทดแทนเป็นสถาบันวิจัยและผลิตบัณฑิตชั้นนำของประเทศ โดยมีการวิจัยที่มีคุณภาพ
เชิงวิชาการเป็นพื้นฐานและมีความสอดคล้องกับความต้องการของประเทศในภาวะขาดแคลนพลังงาน
“เป็นวิทยาลัยชั้นนำที่มีความเป็นเลิศทางพลังงานทดแทนระดับอาเซียน”

อัตลักษณ์ ของวิทยาลัยพลังงานทดแทน

“การพัฒนานักศึกษาให้เป็นนักปฏิบัติ ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
และเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา”

พันธกิจ (Mission)

1. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้วิชาการด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ที่มีความเชี่ยวชาญวิชาชีพ
อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ
2. สร้างสรรค์งานวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และนวัตกรรมด้านพลังงาน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
3. บูรณาการการเรียนการสอนและการวิจัย เพื่อให้บริการวิชาการต่อสังคมด้านพลังงานและ
สิ่งแวดล้อม
4. เสริมสร้างศักยภาพในการสืบสานวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอนุรักษ์พลังงานและ
สิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์ (Objective)

1. เพื่อให้วิทยาลัยพลังงานทดแทนสามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์
พันธกิจ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัย
2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ด้านพลังงานทดแทนอย่างมีอาชีพในระดับประเทศอย่างมีคุณธรรม
จริยธรรม ในวิชาชีพและเป็นแบบอย่างที่ดีงามในการดำรงชีวิต
3. เพื่อวิจัย พัฒนา และสร้างนวัตกรรมด้านพลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. เพื่อให้การบริการวิชาการ และถ่ายทอดเทคโนโลยีพลังงาน ให้กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
5. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการสืบสานวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นอนุรักษ์พลังงานและ
สิ่งแวดล้อม

ค่านิยมหลัก (Core Values)

Core Value: (SCORE)	SCHOOL OF RENEWABLE ENERGY
S = SUFFICENCY	<u>คิด</u> อย่างพอเพียง
C = CONSISTENCY	<u>สร้าง</u> ความยั่งยืน
O= OPPORTUNITY	<u>ค้นหา</u> โอกาส
R = REALIZATION	<u>ทำให้</u> เป็นจริง
E = EXCELLENCE	<u>สู่</u> ความเป็นเลิศ

“คิดสร้างค้นหาสู่ความเป็นเลิศ”

นโยบายสภามหาวิทยาลัย 9 ด้าน

1. **นโยบายด้านกฎระเบียบ ข้อบังคับ** มหาวิทยาลัยต้องมีการออกและการแก้ไขกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ จะต้องเอื้อต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 7 แห่ง พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ.2560 จะต้องสอดคล้องกับแนวปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา และแนวปฏิบัติตามหลักความรับผิดชอบต่อสังคม หลักเสรีภาพทางวิชาการ หลักความอิสระ และหลักความเสมอภาค

2. **นโยบายด้านทรัพย์สิน การเงิน และการลงทุน** มหาวิทยาลัยต้องมีการจัดทำแผนธุรกิจ (Business Plan) และการวางแผนการดำเนินงาน การหารายได้ รายจ่าย 5 ปี ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถรู้จุดคุ้มทุน การทำกำไร แผนการลงทุน การใช้ทรัพย์สินอย่างคุ้มค่า และแผนการจัดหาแหล่งเงินทุน เพื่อให้มหาวิทยาลัย ดำเนินงานอยู่รอด มีกำไร เติบโต และมีความยั่งยืน การจำแนกทรัพย์สินออกเป็นทรัพย์สินเพื่อสร้างรายได้ ทรัพย์สินเพื่อการพัฒนาที่ไม่หวังกำไร (ภารกิจการเรียนการสอน วิจัย บริการ ทำนุบำรุง ทรัพย์สินเพื่อสาธารณะ และบริการพื้นฐาน) โดยจัดทำทางการเงินของมหาวิทยาลัยให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและรายงานต่อสภามหาวิทยาลัย

3. **นโยบายด้านการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และองค์ความรู้** มหาวิทยาลัยต้องมีการพัฒนา เทคโนโลยี และองค์ความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัยตลอดเวลา ให้ศูนย์ความเป็นเลิศ อุทยานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เกษตรและอาหาร และฐานเรียนรู้ด้านเกษตร ร่วมสร้างองค์ความรู้ในวิทยาการหลากหลายสาขามาสผสมผสานเป็น Cross Disciplinary Collaboration โดยมีเกษตรเป็นรากฐาน เพื่อนำความรู้สู่สังคมและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

4. **นโยบายด้านคุณภาพมาตรฐานการศึกษา** มหาวิทยาลัยต้องมีการพัฒนาหลักสูตร งานวิจัย งานบริการวิชาการใหม่ๆ ที่ตรงความต้องการของการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน การประกันคุณภาพ ระดับสากล ของบัณฑิตที่เป็นนักปฏิบัติที่มีความเชี่ยวชาญ (Hands-on Professional) อดทนสู้งาน และมีคุณธรรมจริยธรรม ในวิชาชีพ ตามปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

5. **นโยบายบุคลากร** มหาวิทยาลัยต้องมีการบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้ทำงานอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ มีการลงทุนและสร้างทุนมนุษย์ โดยดึงศักยภาพของบุคลากรที่มีศักยภาพสูงออกมาสร้างคุณค่าใน อนาคตให้กับมหาวิทยาลัย ให้มีแผนสร้างผู้นำมหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาคนเพื่อการพัฒนาทักษะ (Re-skill/Up-skill) ที่สอดคล้อง และทันกับโลกการเปลี่ยนแปลง และควรมีแผนความก้าวหน้าในอาชีพ ภาระงาน แรงจูงใจ ค่าตอบแทน สวัสดิการ การประเมินและการวัดผล

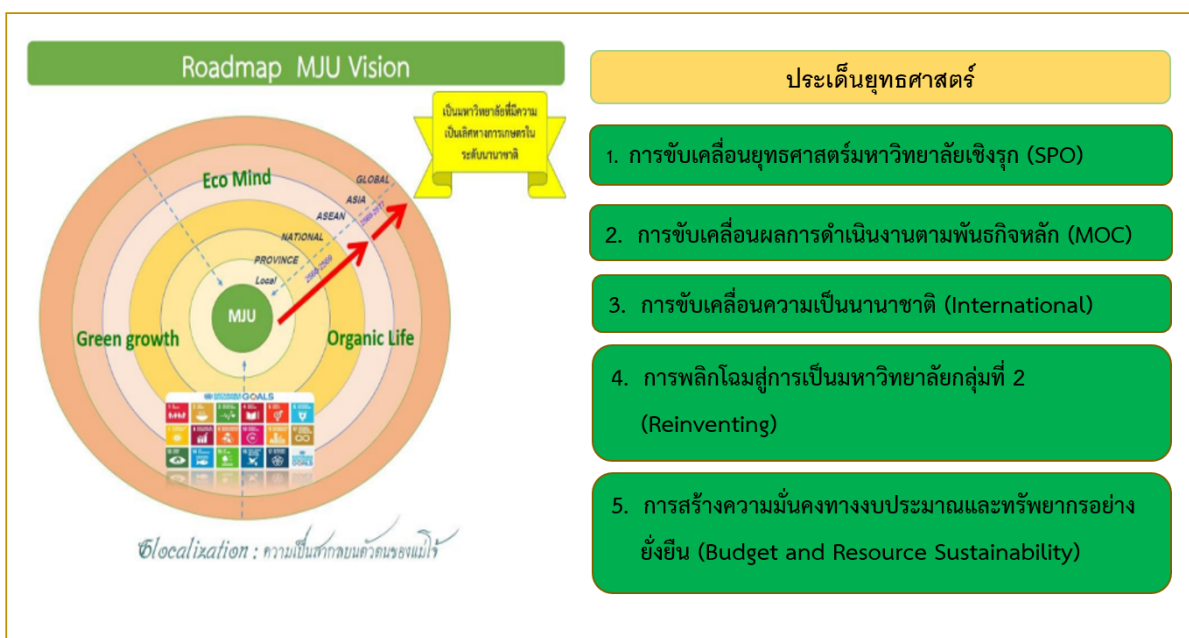
6. **นโยบายการสื่อสารองค์กร** มหาวิทยาลัยต้องมีการจัดทำแผนการสื่อสารทิศทาง เป้าหมาย นโยบาย และแผนพัฒนา ค่านิยม และวัฒนธรรมการทำงานสู่ทุกระดับชั้นของมหาวิทยาลัยและสู่ภายนอก ทั้งใน ระดับชาติ และนานาชาติ (เครือข่าย สังคม ชุมชน ศิษย์เก่า เกษตรกร) สื่อสาร อัตลักษณ์ สร้างภาพลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยและผลงานให้สังคมรับรู้ ผลิตสื่อที่ทันสมัยทั้งในบริบท เนื้อหา และช่องทางการสื่อสารให้สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมาย สร้างและปลูกฝังวัฒนธรรมการทำงานที่ดีแก่บุคลากรตามวิถีแม่โจ้

7. **นโยบายด้านโครงสร้าง** มหาวิทยาลัยต้องมีการทบทวนและปรับภารกิจ และโครงสร้างให้ กระชับ มีความคล่องตัว ยืดหยุ่น และใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกลุ่มคลัสเตอร์ของงาน สาย บังคับบัญชาชัดเจน ระบบการสื่อสาร การรายงาน การประสานงาน และให้มีความร่วมมือที่ดี โดยนำเอาดิจิทัล เทคโนโลยีมาช่วย

8. **นโยบายด้านดิจิทัล** มหาวิทยาลัยต้องมีการพัฒนาสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล (Digital University) โดยนำดิจิทัลเทคโนโลยีมาเปลี่ยนแผนธุรกิจ (Business Plan) ในภารกิจการศึกษาระบบไร้ห้องเรียน นำแผนดิจิทัลเทคโนโลยีมาแปลงแผนพัฒนาระดับยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานโดยต้องมีโครงสร้างของงานดิจิทัลระดับมหาวิทยาลัย และมีการพัฒนา Dashboard ในระดับสภามหาวิทยาลัย ระดับคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และระดับส่วนงาน ผ่านระบบการรวมศูนย์ข้อมูลเป็นหนึ่งเดียว (Single Data)

9. **นโยบายการกำกับติดตามแบบบูรณาการ** มหาวิทยาลัยต้องมีการให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย บริหารจัดการในลักษณะองค์รวม (Management Cockpit) และบูรณาการภารกิจการศึกษากับภารกิจเชิงยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องและเอื้อต่อกัน เพื่อให้มีนโยบายการกำกับติดตามอย่างมีส่วนร่วม

ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัด ในแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ฉบับที่ 13 (2566-2570) แผนบริหารมหาวิทยาลัย และแผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2567 ประกอบไปด้วย

ประเด็นยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการวิทยาลัยพลังงานทดแทน พ.ศ. 2569 ประกอบไปด้วย

ประเด็นยุทธศาสตร์/มิติ	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ประเด็นยุทธศาสตร์: SI 1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยเชิงรุกสู่การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านเกษตรสุขภาพในระดับนานาชาติ	เป้าประสงค์: SO1 เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านการเกษตรสุขภาพในระดับนานาชาติ	1.1.1 ผลการจัดอันดับ World University Ranking (WUR)	พัฒนาศูนย์วิจัยนวัตกรรมพลังงานทดแทนเพื่อยกระดับผลงานวิจัยสู่การจดสิทธิบัตรและถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงพาณิชย์
		1.1.2 ผลการจัดอันดับ SCIMAGO	ส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารนานาชาติและผลักดันให้เกิดการจดสิทธิบัตร หรือนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้จริงได้
		1.1.3 ผลการจัดอันดับ QS ด้านเกษตรและป่าไม้	พัฒนาความร่วมมือวิจัยและหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยระดับโลกด้านเกษตรเพื่อยกระดับคุณภาพวิชาการและความเป็นสากลของผลงาน
		1.1.4 ความสำเร็จในการร่วมสนับสนุนและขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อเข้ารับการจัดอันดับ SDGs	บูรณาการหลักสูตร กิจกรรม และงานวิจัยของส่วนงานให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs และรายงานผลเชิงปริมาณเพื่อสนับสนุนมหาวิทยาลัยในการจัดอันดับ THE Impact Ranking
		1.1.5 กรณีส่วนงาน: ความสำเร็จในการสนับสนุนมหาวิทยาลัยในการขับเคลื่อนนโยบาย (Green U และ Green Office)	ขับเคลื่อน Green Office ภายในส่วนงานอย่างเป็นระบบ พร้อมส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดและการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับสู่ Green University
ประเด็นยุทธศาสตร์: SI 2: การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลัก	เป้าประสงค์: SO2 เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นเลิศด้านเกษตรอัจฉริยะเพื่อสุขภาพที่ดี	1.1.8 ความสำเร็จของการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้าน Carbon Neutrality	ขับเคลื่อนการดำเนินงานด้าน Carbon Neutrality อย่างเป็นระบบ โดยกำหนดเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูง จัดการห่วงโซ่อุปทานให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในระยะเวลาที่กำหนด
ประเด็นยุทธศาสตร์: SI 2: การขับเคลื่อนผลการดำเนินงานตามพันธกิจหลัก	เป้าประสงค์: SO3 ผลิตบัณฑิตและพัฒนานักศึกษาที่ก้าวทันต่อโลกสมัยใหม่และเป็นนักปฏิบัติที่เชี่ยวชาญ	2.1.1 จำนวนนักศึกษาใหม่ระดับปริญญาตรี	ปรับปรุงและพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานในยุคดิจิทัล
		2.1.2 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาของหลักสูตร	ส่งเสริมการสนับสนุนเชิงวิชาการ เช่น การให้คำปรึกษาและทรัพยากรการเรียนรู้เพื่อ

ประเด็นยุทธศาสตร์/มิติ	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
		2.2.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (Supper KPI)	ส่งเสริมให้อาจารย์และนักวิจัยเข้าร่วมการประชุมและเครือข่ายวิจัยระดับโลก เพื่อเพิ่มการอ้างอิงและการยอมรับในวงการวิชาการ
		2.2.6 จำนวนผลงานวิจัยที่ยื่นขอจดสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร/บัญชีนวัตกรรม/นวัตกรรมต้นแบบ (Supper KPI)	สร้างระบบสนับสนุนการยื่นขอจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร รวมถึงการพัฒนาผลงานให้เป็นนวัตกรรมที่สามารถสร้างรายได้หรือพัฒนาต่อไปได้
	เป้าประสงค์: SO5 ให้บริการวิชาการเพื่อเป็นที่ยอมรับจากสังคม ชุมชน และประเทศ ด้วยศาสตร์ทางด้านการเกษตร	2.3.1 จำนวนงบประมาณบริการวิชาการ (Supper KPI)	เพิ่มการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสำหรับโครงการบริการวิชาการที่มุ่งเน้นการพัฒนาเกษตรและชุมชนท้องถิ่น
		2.3.2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจสังคม และคุณภาพชีวิตของชุมชนจากการบริการวิชาการ	ประเมินและติดตามผลกระทบจากโครงการบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน
	เป้าประสงค์: SO6 เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมเกษตรและสิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านทุนทางวัฒนธรรม	2.4.1 ความสำเร็จของแผนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมและกิจกรรมที่ผสมผสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ากับองค์ความรู้ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้และถ่ายทอดอย่างยั่งยืน
ประเด็นยุทธศาสตร์: SI3 การขับเคลื่อนความเป็นนานาชาติ	เป้าประสงค์: SO7 ความสำเร็จในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในระดับนานาชาติ	3.1.3 จำนวนอาจารย์/นักวิจัยแลกเปลี่ยน หรือบุคลากรชาวต่างชาติ (Inbound/Outbound)	จัดโครงการแลกเปลี่ยนบุคลากรและนักวิจัยระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และแบ่งปันองค์ความรู้
		3.1.4 จำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยนทุกระดับ ทุกหลักสูตร หรือผู้เข้ารับการฝึกอบรมชาวต่างชาติ (Inbound/ Outbound)	สนับสนุนโอกาสให้นักศึกษาเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนต่างประเทศผ่านทุนการศึกษาและเครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติ
		3.1.5 ร้อยละของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป	พัฒนาโปรแกรมเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อเพิ่มสมรรถนะภาษาของนักศึกษา
		3.1.6 จำนวนองค์ความรู้ด้านการเกษตรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ	สนับสนุนการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการเกษตรในระดับสากล โดยจัดทำเอกสารเผยแพร่และเข้าร่วมงานประชุมและเวทีวิชาการนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์/มิติ	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ประเด็นยุทธศาสตร์: SI4 การขับเคลื่อนสู่การเป็นมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม	เป้าประสงค์: SO8 เป็นมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม	4.1.1 นักศึกษา และบัณฑิต ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ได้รับการพัฒนาเป็นผู้ประกอบการ	จัดหลักสูตรและโปรแกรมการฝึกอบรมสำหรับนักศึกษาและบัณฑิต เพื่อพัฒนาทักษะด้านการประกอบการและนวัตกรรม
		4.1.4 บุคลากรสถาบันอุดมศึกษา และนักศึกษาที่แลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Supper KPI)	ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคธุรกิจ โดยการสร้างโครงการหรือกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับการพัฒนานวัตกรรม
		4.1.6 ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Supper KPI)	สร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับผู้ประกอบการในท้องถิ่นและอุตสาหกรรม เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และสนับสนุนการสร้างนวัตกรรม
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่: SI5 การบริหารจัดการและการเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินอย่างยั่งยืน	เป้าประสงค์:SO9 มีการบริหารจัดการองค์กรและทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ	5.1.1 ความสำเร็จในการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้ารับการประเมินองค์กรสู่ความเป็นเลิศ (EdPEX)	พัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในส่วนงานตามเกณฑ์ EdPEX โดยเน้นการวิเคราะห์ตนเอง จุดแข็ง โอกาสพัฒนา และการปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่อง
		2.5.2 ร้อยละของบุคลากรที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	ส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรผ่านระบบพี่เลี้ยง การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ และการสร้างแรงจูงใจเชิงนโยบายอย่างต่อเนื่อง
		2.5.3 ร้อยละของบุคลากรที่มีผลการประเมินสมรรถนะเป็นไปตามมาตรฐาน	พัฒนาระบบการประเมินสมรรถนะที่ชัดเจน พร้อมส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องผ่านหลักสูตร/กิจกรรมที่ตอบโจทย์สมรรถนะหลักขององค์กร
เป้าประสงค์: SO10 เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความมั่นคงทางงบประมาณและทรัพยากรอย่างยั่งยืน		5.1.1 ส่วนงาน ร้อยละของงบประมาณเงินรายได้ที่ได้รับจริงต่อประมาณการเงินรายได้	จัดทำแผนการเงินที่ชัดเจนและสามารถคาดการณ์รายได้และค่าใช้จ่าย เพื่อให้มีการบริหารจัดการงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ
		5.1.2 จำนวนเงินรายได้จากการให้บริการ	ขยายการให้บริการทางการศึกษาและวิชาการ เพื่อเพิ่มรายได้จากการให้บริการ และตอบสนองความต้องการของตลาด
		5.1.3 จำนวนเงินในกองทุนเงินสะสมเพื่อความมั่นคง	ส่งเสริมการลงทุนในกองทุนเพื่อความมั่นคงทางการเงิน โดยการจัดกิจกรรมระดมทุน และหาทุนสนับสนุนจากองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
		5.1.4 ปริมาณการใช้ไฟฟ้าเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	พัฒนานโยบายการใช้พลังงานอย่างยั่งยืน โดยการติดตั้งระบบพลังงานทดแทนและส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์/มิติ	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
ประเด็นยุทธศาสตร์: SI 6 การพัฒนาตามยุทธศาสตร์ / อัตลักษณ์ / การกิจเฉพาะของส่วนงาน	เป้าประสงค์ : การกิจยุทธศาสตร์ตามวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยที่ให้ไว้ต่อสภามหาวิทยาลัย	6.1.1 บันทึกข้อตกลงหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนในการผลิตนักศึกษา	สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน
		6.1.2 สถานะการเป็นหน่วยงานศูนย์สอบคุณสมบัติทางวิชาชีพ (ผชร./ผขอ.และคุณวุฒิวิชาชีพ)	พัฒนาและจัดตั้งศูนย์สอบคุณสมบัติทางวิชาชีพเพื่อสร้างมาตรฐานการประกอบอาชีพในพื้นที่
		6.1.3 จำนวนหลักสูตรที่เปิดอบรม/บริการวิชาการ	พัฒนาหลักสูตรและโปรแกรมการอบรมที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนและภาคธุรกิจ
		6.1.4 จำนวนผู้เข้าร่วมใช้บริการการอบรม/บริการวิชาการ	เพิ่มการประชาสัมพันธ์และการตลาดสำหรับบริการการอบรมและบริการวิชาการเพื่อดึงดูดผู้เข้าร่วม
		6.1.5 เทคโนโลยีพลังงานทดแทนและนวัตกรรมการเกษตรที่ชุมชนนำไปใช้ประโยชน์	สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีพลังงานทดแทนเพื่อส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างยั่งยืนในชุมชน
		6.1.6 บันทึกข้อตกลงกับกลุ่มเกษตรกร วิชากิจชุมชน เพื่อสนับสนุนพัฒนาผู้ประกอบการ	จัดกิจกรรมฝึกอบรมและสัมมนาเพื่อสนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการในชุมชน
		6.1.7 การหารายได้จากทรัพยากรส่วนงาน	สำรวจและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างรายได้เพิ่มขึ้น
		6.1.8 การหารายได้จากการผลิตหลักสูตรระยะสั้น	จัดหลักสูตรระยะสั้นที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับมหาวิทยาลัย
		6.1.9 การเปิดพัฒนาหลักสูตรภาคพิเศษ ** (ลงตัวชี้วัดปี 69-70)	สร้างหลักสูตรภาคพิเศษที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะกลุ่มและเพิ่มทางเลือกในการศึกษา
		6.1.10 . การหารายได้จากผู้เชี่ยวชาญภายนอก	สร้างเครือข่ายกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อรับการสนับสนุนในด้านการฝึกอบรมและบริการต่างๆ
		6.1.11 การหารายได้จากการรับบริจาคเงินหรือสิ่งของจากส่วนงานภายนอกหรือศิษย์เก่า	ส่งเสริมกิจกรรมระดมทุนและการรับบริจาคเพื่อสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
		6.1.12 ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านยานยนต์ไฟฟ้า/สมาร์ทฟาร์ม/นวัตกรรมเกษตร ** (ลงตัวชี้วัดปี-70)	พัฒนาและส่งเสริมการบูรณาการเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าและนวัตกรรมเกษตรอัจฉริยะ (Smart Farm) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ และเกษตรกร

ประเด็นยุทธศาสตร์/มิติ	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์
			เพื่อเร่งนำเทคโนโลยีเข้าสู่การใช้งานจริงอย่างครบวงจรและยั่งยืน
		6.1.13 การลดต้นทุนจากการใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทน	การใช้พลังงานแสงอาทิตย์และลมร่วมกับระบบกักเก็บพลังงาน ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ไฟฟ้า และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลบริหารจัดการ เพื่อลดค่าใช้จ่ายอย่างยั่งยืน
		6.1.4 จำนวนผู้เข้าร่วมใช้บริการการอบรม/บริการวิชาการ	เพิ่มการประชาสัมพันธ์ และการตลาดสำหรับบริการการอบรมและบริการวิชาการ เพื่อดึงดูดผู้เข้าร่วม

2. เป้าหมายแผนบริหารจัดการความเสี่ยง (ในปี พ.ศ. 2569)

- เพื่อให้การบริหารจัดการและการพัฒนาวิทยาลัยพลังงานทดแทนเป็นไปอย่างสอดคล้องกับนโยบายของสภามหาวิทยาลัยทั้ง 9 ด้าน โดยคำนึงถึงความมั่นคง ยั่งยืน และประสิทธิภาพในการดำเนินงาน
- เพื่อสนับสนุนการพลิกโฉมมหาวิทยาลัยแม่โจ้ให้ก้าวสู่การเป็นสถาบันอุดมศึกษากลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (กลุ่มที่ 2) ภายในปี พ.ศ. 2570 โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการวิจัย นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่สังคม
- เพื่อสร้างวิทยาลัยพลังงานทดแทนให้เป็นองค์กรที่มีความมั่นคง ยั่งยืน และสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างเป็นระบบ ตลอดจนเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน นักศึกษาคณาจารย์ และประชาชนทั่วไป

3. วัตถุประสงค์การบริหารจัดการความเสี่ยง

- เพื่อให้วิทยาลัยพลังงานทดแทนเป็นองค์กรที่มีความมั่นคง ยั่งยืน และสามารถดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- เพื่อให้มีระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน และบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ และลดความรุนแรงของผลกระทบจากปัญหา อุปสรรค หรือเหตุการณ์ที่อาจนำไปสู่ความสูญเสีย ความล้มเหลว หรือเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจของวิทยาลัย
- เพื่อให้มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยสามารถปรับปรุงมาตรการบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับบริบทและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

4. ขอบเขต/แนวทางการดำเนินงานการบริหารจัดการความเสี่ยง

- วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากประเด็นความเสี่ยงคงเหลือ (Residual Risk) ของปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เพื่อนำมาวางแผนและดำเนินการบริหารจัดการต่อเนื่องในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

- วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นใหม่ (Emerging Risk) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารนโยบายของสภามหาวิทยาลัย และยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร รวมถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และการแข่งขัน
- การวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงครอบคลุมทั้ง 6 ประเภทความเสี่ยงหลัก ได้แก่
 - ความเสี่ยงด้านนโยบายและกลยุทธ์ (Strategic Risk) วิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อ การกำหนดทิศทาง การวางแผน และการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ของวิทยาลัย
 - ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk) ประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรร การใช้จ่ายงบประมาณ รายได้ การลงทุน หรือความเสี่ยงทางการเงินอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินของวิทยาลัย
 - ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk) ตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการทำงาน บุคลากร ระบบ และทรัพยากรต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน
 - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ (Compliance Risk) วิเคราะห์ความเสี่ยงจากการไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือแนวทางการดำเนินงานใหม่ ๆ รวมถึงการประเมินความเสี่ยงในการทุจริต (Fraud) และความขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interest) ตามแนวทาง ITA
 - ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Digital Technology Risk) ประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี ระบบดิจิทัล และโครงสร้างพื้นฐานด้านไอที ที่อาจส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องของการดำเนินงานและความปลอดภัยของข้อมูล
 - ความเสี่ยงด้านความน่าเชื่อถือขององค์กร (Reputation Risk) วิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ ชื่อเสียง และความเชื่อมั่นของมหาวิทยาลัยทั้งในระดับภายในและภายนอก
- กำหนดมาตรการควบคุมและแผนบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับแต่ละประเภทความเสี่ยง พร้อมระบุผู้รับผิดชอบในแต่ละประเด็นความเสี่ยง เพื่อให้สามารถติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลได้อย่างเป็นระบบ

5. ขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความคาดหวังด้านการป้องกัน ฝ้าระวัง ลดโอกาสการเกิดเหตุไม่พึงประสงค์ และลดความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนสนับสนุนให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอ้างอิงหลักการตามมาตรฐานสากล COSO-ERM Framework แบบบูรณาการ ซึ่งวิทยาลัยได้นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและโครงสร้างขององค์กร การบริหารจัดการความเสี่ยงของวิทยาลัยพลังงานทดแทนจึงประกอบด้วย 8 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. **สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)** การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ตระหนักถึงความสำคัญของความเสี่ยง ส่งเสริมความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ และการมีส่วนร่วมของผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับ เพื่อให้ทุกคนเข้าใจบทบาทหน้าที่และผลกระทบจากความเสี่ยงต่อการดำเนินงานของวิทยาลัย

2. **การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)** การกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรและหน่วยงานให้สอดคล้องกับพันธกิจ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายของวิทยาลัย เพื่อให้สามารถระบุและประเมินความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. **การระบุเหตุการณ์เสี่ยง (Risk Event Identification)** การระบุเหตุการณ์หรือปัจจัยที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ครอบคลุมทั้งความเสี่ยงด้านนโยบายและกลยุทธ์ การเงิน การปฏิบัติงาน กฎระเบียบ เทคโนโลยี และความน่าเชื่อถือขององค์กร

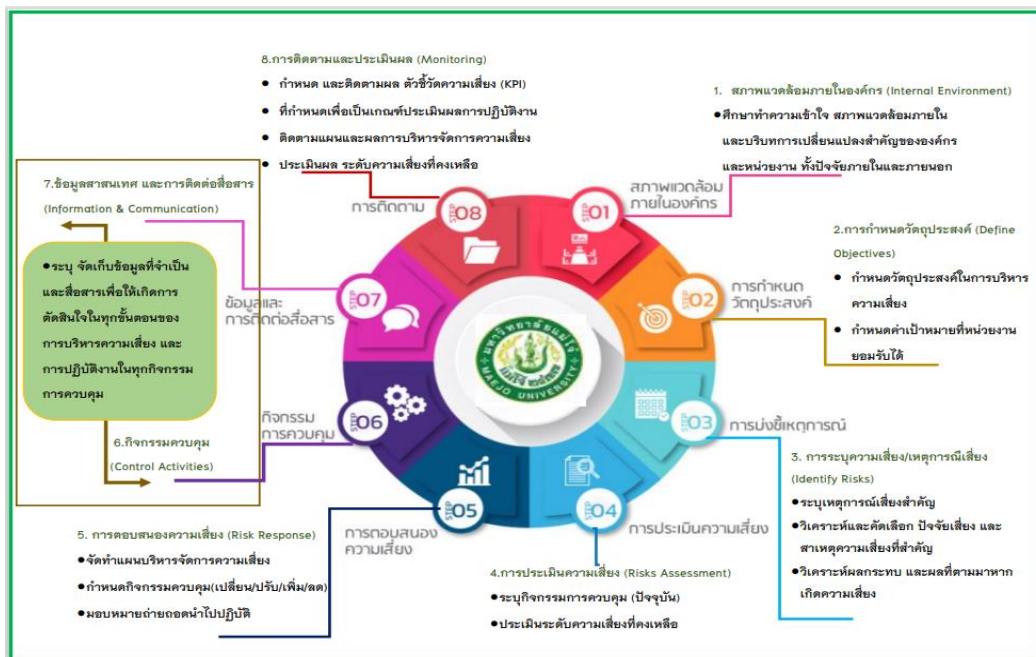
4. **การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)** การวิเคราะห์ความน่าจะเป็นเกิดของเหตุการณ์และความรุนแรงของผลกระทบ โดยใช้เกณฑ์และตัวชี้วัดเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อจัดลำดับความสำคัญและจัดสรรทรัพยากรในการบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

5. **การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)** การกำหนดวิธีการตอบสนองต่อความเสี่ยง เช่น การหลีกเลี่ยง ลด ยอมรับ หรือถ่ายโอนความเสี่ยง เพื่อให้ระดับความเสี่ยงอยู่ในขอบเขตที่ยอมรับได้ และสอดคล้องกับเป้าหมายของวิทยาลัย

6. **กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)** การออกแบบและดำเนินมาตรการควบคุมที่ชัดเจน เช่น การกำหนดขั้นตอนการทำงาน การใช้เทคโนโลยีสนับสนุน การตรวจสอบภายใน และมาตรการป้องกันอื่น ๆ เพื่อบริหารความเสี่ยงให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์

7. **ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)** การจัดให้มีระบบสารสนเทศและช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ข้อมูลความเสี่ยงถูกถ่ายทอดอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และทันต่อการตัดสินใจทั้งในระดับวิทยาลัยและระดับหน่วยงาน

8. **การติดตามและการประเมินผล (Monitoring)** การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินประสิทธิภาพของการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงมาตรการบริหารความเสี่ยงให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งภายในและภายนอกองค์กร

วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้ดำเนินการ ประเมินความเสี่ยง โดยยึดหลักการตามแนวปฏิบัติและมาตรฐานสากล COSO-ERM Framework แบบบูรณาการเป็นแนวทางสำคัญ โดยมุ่งเน้นเป็นพิเศษในขั้นตอนที่ 3 และ 4 ของกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งประกอบด้วยการระบุเหตุการณ์ความเสี่ยง (Risk Event Identification) และการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และประเมินความน่าจะเป็นที่จะเกิด รวมถึงความรุนแรงของผลกระทบได้อย่างรอบด้าน ในกระบวนการดังกล่าว วิทยาลัยให้ความสำคัญกับการพยากรณ์และประมาณการล่วงหน้า เพื่อตรวจจับเหตุการณ์หรือปัจจัยความเสี่ยงที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน (Unknown Factor) ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตและส่งผลกระทบต่อการทำงานของวิทยาลัย ทำให้สามารถวางมาตรการป้องกันและลดผลกระทบได้ตั้งแต่เนิ่น ๆ นอกจากนี้ ยังมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้นในอดีต (Known Factor) ซึ่งเป็นเหตุการณ์หรือปัจจัยที่วิทยาลัยเคยพบหรือรับรู้แล้วว่ามีโอกาสเกิดซ้ำสูง การพิจารณาข้อมูลเหล่านี้ช่วยให้สามารถวางแนวทางป้องกันหรือหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการความเสี่ยงโดยรวม ทั้งนี้ กระบวนการดังกล่าวไม่เพียงแต่ช่วยลดโอกาสการเกิดความสูญเสีย แต่ยังเสริมสร้างความมั่นคงและความยั่งยืนของวิทยาลัยในระยะยาว ทั้งในด้านการบริหารงานภายในและการตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ส่วนที่ 2 แผนบริหารจัดการความเสี่ยง

การจัดทำ แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ของวิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 นับเป็นการวางกรอบการบริหารความเสี่ยงที่เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของวิทยาลัยอย่างครบวงจร มีเป้าหมายเพื่อสร้างความมั่นคง ความยั่งยืน และคุณค่าเชิงองค์กร ทั้งในด้านการดำเนินงานและความเชื่อมั่นต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน คณาจารย์ นักศึกษา และประชาชนทั่วไป แผนการนี้ยังสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2568–2571) เล่มที่ 2 และแผนปฏิบัติการประจำปีของวิทยาลัยพลังงานทดแทน ในการจัดทำแผนฯ มีการบูรณาการข้อมูลหลายมิติเพื่อสร้างความรอบด้าน ประกอบด้วย ผลการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงของปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ข้อมูลจากการสำรวจประเด็นความเสี่ยง แผนพัฒนาความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2566–2570 รายงานการตรวจสอบระบบประจำปีจากกองตรวจสอบภายใน ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน การสอบถามเชิงลึกกับผู้รับผิดชอบประเด็นความเสี่ยง รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นพื้นฐานสำคัญในการประเมินความเสี่ยงและวางแนวทางการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์ครอบคลุมทั้ง สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จ ประกอบด้วย วัฒนธรรมองค์กร ค่านิยม นโยบายและแนวทางการปฏิบัติของผู้บริหาร กระบวนการทำงาน ระบบสารสนเทศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานของบุคลากร ขณะเดียวกัน วิทยาลัยยังให้ความสำคัญกับ บริบทการเปลี่ยนแปลงภายนอก ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี การเมือง และการแข่งขัน เพื่อให้เข้าใจทั้งโอกาสและอุปสรรคที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงาน เพื่อสร้างความเข้าใจอย่างเป็นระบบ วิทยาลัยนำ เครื่องมือ SWOT Analysis มาประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ทำให้ผู้บริหารสามารถเห็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคได้อย่างชัดเจน และสามารถวางมาตรการป้องกัน ลดโอกาสเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง รวมถึงลดความรุนแรงของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการดำเนินงาน

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้ ยังได้รับการพิจารณาและเห็นชอบโดย คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน เพื่อให้มั่นใจว่ากรอบการบริหารความเสี่ยง ครอบคลุมทุกประเด็นสำคัญ และสามารถเชื่อมโยงกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของวิทยาลัยได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ เพื่อให้กิจกรรมการบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือสนับสนุนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ การบริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และการสร้างคุณค่าเชิงองค์กรสูงสุดกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง ดำเนินการตาม 8 ขั้นตอนต่อไปนี้ ประกอบไปด้วย

1. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)
3. การระบุเหตุการณ์เสี่ยง (Risk Event Identification)
4. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
5. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)
6. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)
7. ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)
8. การติดตามและการประเมินผล (Monitoring)

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของวิทยาลัยพลังงานทดแทน มีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญและทุ่มเท มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ 2. หลักสูตรเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศทั้งระดับปริญญาตรี โท และเอก 3. มีหลักสูตรอบรม/สัมมนาสำหรับบุคคลภายนอก สนับสนุนการเรียนรู้ด้านพลังงานและพลังงานทดแทน 4. มีระบบสนับสนุนทักษะศตวรรษที่ 21 และ Lifelong Learning 5. สร้างความใกล้ชิดและความสามัคคีระหว่างคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา 6. มีเครือข่ายชุมชนและภาครัฐ-เอกชนในการสร้างประสบการณ์ด้านวิชาชีพ 7. บุคลากรมีความเชี่ยวชาญด้านพลังงานทดแทน และได้รับทุนวิจัยอย่างต่อเนื่อง 8. งานวิจัยตอบสนองความต้องการของชุมชนและสามารถนำไปใช้ประโยชน์จริง 9. มีความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รองรับ Thailand 4.0 และแผนพัฒนาพลังงานของชาติ 10. งานบริการวิชาการหลากหลายและได้รับการยอมรับจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน 11. อาจารย์และนักศึกษามีงานวิจัยเชิงประจักษ์และได้รับรางวัลระดับชาติและนานาชาติ 12. ถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง 13. ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายทอดและสืบสานศิลปวัฒนธรรมร่วมกับชุมชน 14. บูรณาการกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอนและงานวิจัย 15. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย 16. มีการบริหารจัดการที่ดีภายใต้ทรัพยากรจำกัด 17. มีพันธมิตรภาครัฐและเอกชนร่วมสนับสนุนการบริหารหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การวิจัยในชั้นเรียนยังไม่ต่อเนื่องและไม่ครอบคลุมทุกวิชา 2. นักศึกษายังขาดทักษะปฏิบัติด้านวิศวกรรม และพื้นฐานวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน 3. ระบบกิจกรรมนักศึกษาและเครือข่ายศิษย์เก่ายังไม่เข้มแข็ง 4. เครื่องมือวิจัยขั้นสูงไม่เพียงพอ นวัตกรรมจดทรัพย์สินทางปัญญาน้อย แผนสร้างรายได้จากงานวิจัยไม่ชัดเจน 5. ขาดโครงการบริการวิชาการที่สร้างรายได้ 6. ขาดการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน 7. งบประมาณจำกัด ส่งผลต่อการพัฒนาในหลายด้าน
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<ol style="list-style-type: none"> 1. หลักสูตรสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศและยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย 2. ความสนใจด้านพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ทั้งนักศึกษาในและต่างประเทศ 3. เครือข่ายภาครัฐและเอกชนสนับสนุนการวิจัยและการเรียนการสอน 4. ความต้องการเทคโนโลยีของชุมชนและสังคมสูง สร้างโอกาสด้านบริการวิชาการ 5. ชุมชนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมและเกษตรพลังงาน 6. นโยบายมหาวิทยาลัยด้าน Green – Eco University เปิดโอกาสให้ตอบสนองนโยบายได้ตรงจุด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การแข่งขันจากมหาวิทยาลัยอื่นที่เปิดสอนสาขาเดียวกันเพิ่มขึ้น 2. เวลาการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาไม่สอดคล้องกับปฏิทินการศึกษา 3. ครุภัณฑ์และอุปกรณ์วิจัยขั้นสูงมีราคาแพง และกระบวนการจัดซื้อยุ่งยาก 4. การเข้าถึงชุมชนบางพื้นที่ยาก ทำให้บริการวิชาการไม่ทั่วถึง 5. ชุมชนบางแห่งขาดความเข้าใจในการบูรณาการศิลปวัฒนธรรม 6. การจัดสรรกำลังคนสายสนับสนุนมีข้อจำกัด

2. วัตถุประสงค์การบริหารจัดการความเสี่ยง

1. เพื่อสร้างและพัฒนาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรที่มีความมั่นคง แข็งแรง และยั่งยืนในทุกมิติของการบริหาร การเรียนการสอน งานวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม

2. เพื่อให้เกิดการเฝ้าระวัง ป้องกัน และบริหารจัดการความเสี่ยง ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อลดโอกาสเกิดเหตุไม่พึงประสงค์ และลดความรุนแรงของผลกระทบที่จะส่งต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ และพันธกิจของวิทยาลัย

3. เพื่อสร้างกระบวนการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกระดับขององค์กร เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์และประเมินเหตุการณ์ ในส่วนของขั้นตอนที่ 3 – 6 ได้แก่ (3) การระบุเหตุการณ์เสี่ยง (Risk Event Identification) (4) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) (5) การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response) และ (6) กำหนดกิจกรรมการควบคุม (Control Activities) ได้มีการวิเคราะห์และประเมินเหตุการณ์ที่สำคัญจำนวน 4 ประเด็นความเสี่ยง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 3 แผนบริหารความเสี่ยง
วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
การวิเคราะห์ / การประเมินประเด็นความเสี่ยง

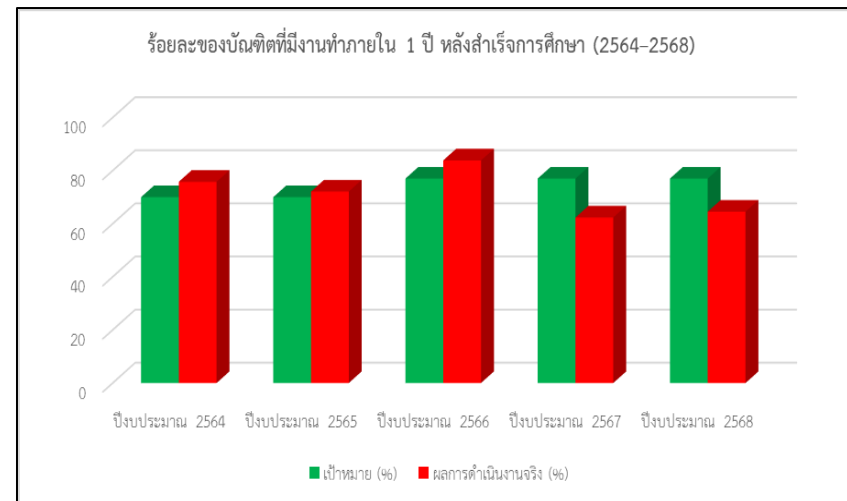
ประเภทความเสี่ยง S : ความเสี่ยงด้านนโยบายและกลยุทธ์ (Strategic Risk)

ประเด็นความเสี่ยง S1 : ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

การได้มาซึ่งประเด็นความเสี่ยง : จากผลการดำเนินงานของวิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตามตัวชี้วัด “ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี หลังสำเร็จการศึกษา” ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2564–2568 พบว่า แม้ในบางปีจะมีผลการดำเนินงานสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด แต่ในภาพรวมมีแนวโน้มลดลงและไม่เป็นไปตามเป้าหมายอย่างต่อเนื่องในช่วง 2 ปีหลังสุด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี หลังสำเร็จการศึกษา วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (ปีงบประมาณ 2564–2568)

ปีงบประมาณ	เป้าหมาย (%)	ผลการดำเนินงานจริง (%)
2564	70	75.79
2565	70	72.12
2566	77	83.84
2567	77	62.35
2568	77	64.52

จากข้อมูลผลการดำเนินงานในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2564–2566 พบว่า วิทยาลัยพลังงานทดแทนสามารถบรรลุผลเกินกว่าเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ที่มีสัดส่วนบัณฑิตซึ่งมีงานทำภายในหนึ่งปีหลังสำเร็จการศึกษาสูงถึงร้อยละ 83.84 ถือเป็นปีที่มีผลการดำเนินงานโดดเด่นและสะท้อนถึงประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2567–2568 ผลการดำเนินงานกลับลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยอัตราการมีงานทำของบัณฑิตลดลงเหลือเพียงร้อยละ 62.35 และ 64.52 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ที่ร้อยละ 77 แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk) ที่เกี่ยวข้องกับ “คุณภาพบัณฑิตและความสามารถในการมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษา” (Graduate Employability Risk) ซึ่งถือเป็นประเด็นสำคัญที่เชื่อมโยงโดยตรงกับภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือ และความเชื่อมั่นของมหาวิทยาลัยในฐานะสถาบันการศึกษาที่มุ่งผลิตบุคลากรคุณภาพเพื่อรองรับภาคอุตสาหกรรมพลังงานทดแทนของประเทศ การลดลงของอัตราการมีงานทำในระยะหลังอาจมีสาเหตุจากหลายปัจจัย ทั้งจากปัจจัยภายนอกและภายในสถาบัน เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมพลังงานและเทคโนโลยีสีเขียว ที่ทำให้ความต้องการทักษะแรงงานเปลี่ยนแปลงไป บัณฑิตบางส่วนอาจยังขาดทักษะเฉพาะทางหรือสมรรถนะที่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้งข้อจำกัดของเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการภาคเอกชน การขาดระบบติดตามบัณฑิต (Tracer Study) ที่มีประสิทธิภาพและข้อมูลครบถ้วน รวมถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจในช่วงหลังสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งทำให้โอกาสในการจ้างงานในบางสาขาชะงักงัน

จากสภาพปัญหาและแนวโน้มดังกล่าว วิทยาลัยพลังงานทดแทนจึงควรพิจารณาทบทวนแนวทางการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเตรียมความพร้อมบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในยุคพลังงานสะอาดและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ควบคู่กับการเสริมสร้างความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมในลักษณะการเรียนรู้แบบบูรณาการกับการทำงาน (Work-Integrated Learning) หรือสหกิจศึกษา เพื่อเพิ่มโอกาสให้บัณฑิตได้รับประสบการณ์จริงและสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างมั่นใจและมีคุณภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ประเด็นความเสี่ยงดังกล่าวถูกกำหนดให้อยู่ภายใต้กรอบการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ในหมวด “คุณภาพทางวิชาการและความเป็นเลิศทางการศึกษา” (Academic Quality and Excellence) โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในระดับ “ปานกลาง” (Medium Appetite) เพื่อให้หน่วยงานใช้เป็นแนวทางในการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาคุณภาพบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยยกระดับผลการดำเนินงานให้กลับมาบรรลุตามเป้าหมาย และเสริมสร้างความมั่นคงทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในระยะยาว

ข้อมูลอ้างอิง :

- (1) ข้อมูลภาวะการมีงานทำของบัณฑิต จากกองแผนงาน มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- (2) ระบบ KPI-Monitoring ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2568

ประเภทความเสี่ยง S : ความเสี่ยงด้านนโยบายและกลยุทธ์ (Strategic Risk)		ส่วนงานและผู้รับผิดชอบประเด็นความเสี่ยง :
ประเด็นความเสี่ยง S1 : ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี		▪ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและพัฒนานักศึกษา
ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		
KRI 1: บัณฑิตขาดทักษะที่ตรงกับตลาดแรงงาน (Skill Gap Risk)		
KRI 2: ความร่วมมือกับสถานประกอบการ/ภาคเอกชนยังไม่เพียงพอ (Industry Linkage Risk)		
KRI 3: ความสนใจและการสนับสนุนผู้ประกอบการรุ่นใหม่ยังไม่เข้มข้น (Entrepreneurship Risk)		
ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง		
ปัจจัยเสี่ยงภายใน		ปัจจัยเสี่ยงภายนอก
<ol style="list-style-type: none"> หลักสูตรการเรียนการสอนยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมพลังงานสมัยใหม่ ทำให้บัณฑิตบางส่วนขาดทักษะใหม่ เช่น ทักษะด้านเทคโนโลยีสีเขียว ดิจิทัล หรือการบริหารจัดการพลังงานอัจฉริยะ การบูรณาการเรียนรู้อิงปฏิบัติ (Work-Integrated Learning) ยังมีข้อจำกัดในด้านจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วม และระยะเวลาฝึกปฏิบัติจริงของนักศึกษายังไม่เพียงพอ ขาดระบบติดตามบัณฑิต (Tracer Study) ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ข้อมูลการมีงานทำและความต้องการทักษะของตลาดแรงงานไม่ถูกนำมาปรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ความร่วมมือภายในหน่วยงานระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และฝ่ายวิชาชีพยังไม่เข้มข้น ส่งผลให้การพัฒนากิจกรรมเชิงนวัตกรรมและผู้ประกอบการยังมีข้อจำกัด 		<ol style="list-style-type: none"> การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมพลังงานสีเขียว (Energy Transition) ทำให้ความต้องการแรงงานมีทักษะเฉพาะด้านเพิ่มขึ้น เช่น พลังงานหมุนเวียน ระบบจัดการพลังงานอัจฉริยะ (Smart Grid) และเทคโนโลยีสะอาด ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวและการแข่งขันในตลาดแรงงานสูงขึ้น โดยเฉพาะในช่วงหลังโควิด-19 ส่งผลให้ตำแหน่งงานใหม่ลดลง และบัณฑิตต้องแข่งขันกับผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า นโยบายภาครัฐและเอกชนด้านการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น ทำให้ความต้องการแรงงานในบางสาขายังไม่ชัดเจน แนวโน้มการจ้างงานแบบชั่วคราวและเศรษฐกิจฐานแพลตฟอร์ม (Gig Economy) มีผลต่อเสถียรภาพในการมีงานทำของบัณฑิตในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมแรงงานรุ่นใหม่ ที่ให้ความสำคัญกับความยืดหยุ่นมากกว่าความมั่นคง อาจทำให้การวัด “การมีงานทำภายใน 1 ปี” ลดลงแม้บัณฑิตมีรายได้จากช่องทางอื่น

ผลกระทบและโอกาสที่อาจเกิดต่อมหาวิทยาลัย

1. ผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นของมหาวิทยาลัย การที่ร้อยละของบัณฑิตมีงานทำลดลงอย่างต่อเนื่องอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะผู้ปกครองและนักเรียนที่อยู่ในช่วงตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ซึ่งอาจทำให้จำนวนผู้สมัครเรียนลดลงในอนาคต อย่างไรก็ตาม หากมหาวิทยาลัยสามารถปรับกลยุทธ์การเรียนการสอนให้ตอบโจทย์ตลาดแรงงานได้อย่างทันทั่วถึง จะเป็นโอกาสสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้กับมหาวิทยาลัยในฐานะ “สถาบันผลิตบัณฑิตคุณภาพสูงด้านพลังงานทดแทน”
2. ผลกระทบต่อคุณภาพบัณฑิตและมาตรฐานทางวิชาการ ความไม่สอดคล้องของหลักสูตรกับทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการ อาจทำให้บัณฑิตขาดขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งผลต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยโดยรวม ขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยสามารถใช้สถานการณ์นี้เป็นโอกาสในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย เน้นทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการพลังงานสีเขียว และการเรียนรู้เชิงบูรณาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการผลิตบัณฑิตให้เทียบเคียงกับมาตรฐานสากล
3. ผลกระทบต่อความร่วมมือและการสร้างเครือข่ายกับภาคอุตสาหกรรม การที่บัณฑิตขาดโอกาสเข้าถึงสถานประกอบการหรือเครือข่ายวิชาชีพ อาจกระทบต่อความร่วมมือในเชิงวิชาการและการพัฒนาทักษะอาชีพของนักศึกษา อย่างไรก็ตาม หากมหาวิทยาลัยใช้โอกาสนี้ในการขยายความร่วมมือกับภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน และหน่วยงานภาครัฐในรูปแบบโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือสหกิจศึกษา (Work-Integrated Learning) จะช่วยเพิ่มโอกาสการจ้างงานของบัณฑิต และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาชีพของมหาวิทยาลัยในระยะยาว

เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ

ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)	ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)
5 (สูงมาก)	มีแนวโน้มเกิดขึ้นทุกปี หรือหลายครั้งในรอบปี	ร้อยละ 71 บัณฑิตส่วนใหญ่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน สร้างความไม่เชื่อมั่นต่อคุณภาพการผลิตบัณฑิต กระทบต่อการรับรองมาตรฐาน และความเชื่อมั่นต่อมหาวิทยาลัย
4 (สูง)	เกิดขึ้นได้มากกว่า 1 ครั้งใน 3 ปี	ร้อยละ 74 อัตราการมีงานทำของบัณฑิตลดลงอย่างเห็นได้ชัด (ต่ำกว่าเป้าหมาย KPI) กระทบต่อภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย

3 (ปานกลาง)	อาจเกิดขึ้นได้ในช่วง 3-5 ปี	ร้อยละ 77 ผลกระทบปานกลาง เกิด Skill Gap ชัดเจน ทำให้บัณฑิตบางส่วนว่างงานหรือทำงานต่ำกว่าระดับวุฒิ ส่งผลต่ออัตราการมีงานทำ
2 (น้อย)	เกิดขึ้นน้อยมาก อาจเกิดขึ้นในรอบ 5-10 ปี	ร้อยละ 80 นายจ้างสะท้อนว่าบัณฑิตมีทักษะไม่ตรงบางส่วน แต่ยังสามารถจ้างงานและฝึกเพิ่มได้
1 (น้อยมาก)	โอกาสเกิดขึ้นน้อยมาก หรือไม่เคยเกิดเลย	ร้อยละ 83 บัณฑิตส่วนใหญ่ยังหางานได้ แต่บางส่วนมีทักษะไม่ตรง ต้องใช้เวลาเรียนรู้งานเพิ่มขึ้น

ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)	ระดับความเบี่ยงเบนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance)
KRI 1: บัณฑิตขาดทักษะที่ตรงกับตลาดแรงงาน (Skill Gap Risk)	ยอมรับความเสี่ยงในระดับ ปานกลาง (Medium Appetite) เพื่อเปิดโอกาสให้มีการปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาทักษะบัณฑิตให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน	ยอมรับความเสี่ยงในระดับ ปานกลาง (Medium Appetite) เพื่อเปิดโอกาสให้มีการปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาทักษะบัณฑิตให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน
KRI 2: ความร่วมมือกับสถานประกอบการ/ภาคเอกชนยังไม่เพียงพอ (Industry Linkage Risk)	ยอมรับความเสี่ยงในระดับ ปานกลางค่อนข้างต่ำ (Low-Medium Appetite) เนื่องจากความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มโอกาสการมีงานทำของบัณฑิต	ยอมรับความเสี่ยงในระดับ ปานกลางค่อนข้างต่ำ (Low-Medium Appetite) เนื่องจากความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มโอกาสการมีงานทำของบัณฑิต

มาตรการควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน (Existing Controls)	มาตรการ/กิจกรรมควบคุมปรับปรุง/เพิ่มเติม	ส่วนงานผู้รับผิดชอบ
<p>มีการดำเนินโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและสหกิจศึกษา (Work-Integrated Learning: WIL)</p> <p>โดยร่วมมือกับสถานประกอบการภาคเอกชนในสาขาพลังงานทดแทน เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ฝึกทักษะอาชีพ และสร้างโอกาสในการได้รับการจ้างงานหลังสำเร็จการศึกษา</p>	<p>จัดตั้งระบบ “Career Development Center” เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลบัณฑิตกับตลาดแรงงานแบบครบวงจร</p> <p>โดยรวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการ โอกาสฝึกงาน และตำแหน่งงานว่าง พร้อมให้คำปรึกษาด้านอาชีพ การพัฒนาทักษะ (Upskill/Reskill) และติดตามผลการมีงานทำของบัณฑิต (Tracer Study) อย่างต่อเนื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและพัฒนานักศึกษา ■ นายภูศรัณย์ ศิริพันธ์ตรี (นักวิชาการศึกษา) ■ เพ็ญศิริ หน่อแก้ว (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)

ประเภทความเสี่ยง F : ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)

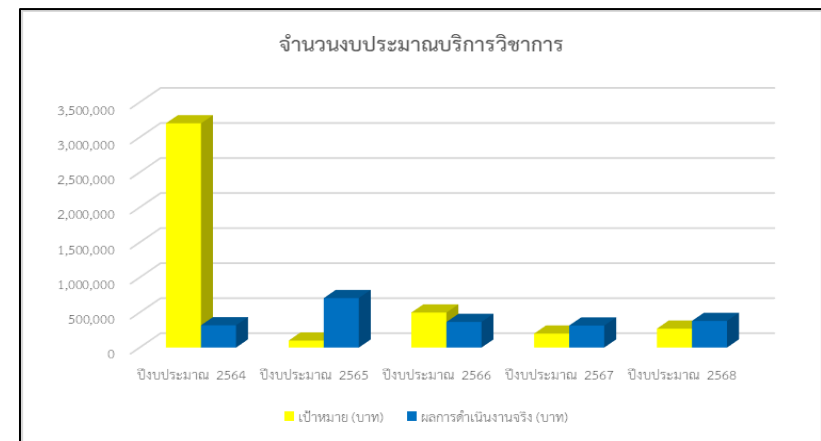
ประเด็นความเสี่ยง F1 : จำนวนงบประมาณบริการวิชาการ

การได้มาซึ่งประเด็นความเสี่ยง : จากผลการดำเนินงานในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2568 พบว่า งบประมาณด้านบริการวิชาการของวิทยาลัยพลังงานทดแทนมีความผันผวนและไม่สม่ำเสมอ โดยบางปีผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายอย่างชัดเจน แม้บางปีจะมีการปรับตัวดีขึ้น แต่โดยรวมแล้วยังไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยกำหนดได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายในการขับเคลื่อนภารกิจบริการวิชาการของวิทยาลัยให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมและยั่งยืน

แนวโน้มดังกล่าวสะท้อนถึง ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk) และ ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk) ในมิติของ “ประสิทธิภาพและความยั่งยืนของการบริหารจัดการงานบริการวิชาการแก่สังคม” (Sustainability of Academic Service Performance) ซึ่งเป็นหนึ่งในพันธกิจหลักของวิทยาลัยพลังงานทดแทนในการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านพลังงานสะอาดสู่ชุมชน ภาคอุตสาหกรรม และสังคมโดยรวม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางสรุปเป้าหมายและผลการดำเนินงานงบประมาณบริการวิชาการ เพื่อการวิเคราะห์ประเด็นความเสี่ยง (พ.ศ. 2564–2568)

ปีงบประมาณ	เป้าหมาย (บาท)	ผลการดำเนินงานจริง (บาท)
2564	3,200,000	318,000
2565	100,000	705,930
2566	500,000	365,800
2567	200,000	314,500
2568	270,000	380,000

สาเหตุของความผันผวนในผลการดำเนินงานอาจมาจากหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก เช่น การขาดแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจนในการพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมบริการวิชาการให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย การขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีพลังงาน การประชาสัมพันธ์กิจกรรมบริการวิชาการยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ รวมถึงผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจและนโยบายของภาครัฐที่ทำให้โอกาสในการรับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกลดลงผลจากสถานการณ์ดังกล่าวก่อให้เกิดความเสี่ยงสำคัญในระดับหน่วยงาน คือ “รายได้จากการดำเนินงานบริการวิชาการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ส่งผลต่อความสามารถในการดำเนินภารกิจบริการวิชาการอย่างต่อเนื่อง และลดทอนศักยภาพในการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนและสังคมตามพันธกิจของวิทยาลัยพลังงานทดแทน”

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและลดความเสี่ยงในระยะยาว วิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาและขยายโครงการบริการวิชาการให้ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชนและภาคอุตสาหกรรมพลังงานทดแทนมากยิ่งขึ้น ควบคู่กับการเสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรท้องถิ่นในรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ (Partnership Network) รวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้สามารถจัดทำหลักสูตรระยะสั้น การฝึกอบรม และการให้บริการทางวิชาการที่หลากหลายและมีคุณภาพสูง การขับเคลื่อนในลักษณะดังกล่าวไม่เพียงช่วยเพิ่มรายได้จากงานบริการวิชาการเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกให้กับวิทยาลัยในฐานะศูนย์กลางองค์ความรู้ด้านพลังงานทดแทนของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานด้านบริการวิชาการมีความยั่งยืนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชนและประเทศในระยะยาว

ข้อมูลอ้างอิง :

- (1) ระบบ KPI-Monitoring ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2568

ประเภทความเสี่ยง F : ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)	ส่วนงานและผู้รับผิดชอบประเด็นความเสี่ยง :
<u>ประเด็นความเสี่ยง F1 : จำนวนงบประมาณบริการวิชาการ</u>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ ▪ รองคณบดีฝ่ายบริหาร
ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :	
KRI 1: อัตราส่วนรายได้จากการดำเนินงานบริการวิชาการจริงต่อเป้าหมายที่กำหนด	
KRI 2: จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการสำเร็จตามแผนประจำปี	
KRI 3: ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการหรือผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการ	
ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง	

ปัจจัยเสี่ยงภายใน		ปัจจัยเสี่ยงภายนอก
<ol style="list-style-type: none"> 1. การวางแผนกลยุทธ์ด้านบริการวิชาการยังไม่ชัดเจนและขาดการติดตามต่อเนื่อง 2. บุคลากรผู้รับผิดชอบมีภาระงานหลักด้านการเรียนการสอนสูง ทำให้ไม่สามารถจัดโครงการบริการวิชาการได้ตามแผน 3. การประชาสัมพันธ์โครงการบริการวิชาการยังไม่ทั่วถึงกลุ่มเป้าหมาย 4. ระบบข้อมูลรายได้และการติดตามผลโครงการยังไม่เป็นระบบเดียวกันทั่วทั้งหน่วยงาน 		<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานการณ์เศรษฐกิจชะลอตัว ทำให้หน่วยงานภายนอกหรือชุมชนมีงบประมาณจำกัดในการเข้าร่วมโครงการ 2. ความต้องการบริการวิชาการของภาคเอกชนหรือท้องถิ่นเปลี่ยนแปลงตามแนวโน้มเทคโนโลยีและนโยบายภาครัฐ 3. การแข่งขันจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มีชื่อเสียงและเครือข่ายความร่วมมือกว้างขวางกว่า 4. เหตุการณ์ไม่คาดคิด เช่น โรคระบาดหรือภัยธรรมชาติ ส่งผลให้ไม่สามารถดำเนินโครงการภาคสนามได้
ผลกระทบและโอกาสที่อาจเกิดต่อมหาวิทยาลัย		
<ol style="list-style-type: none"> 1. รายได้ของหน่วยงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายประจำปี 2. ส่งผลต่อภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของมหาวิทยาลัยในการให้บริการวิชาการแก่สังคม 3. กระทบต่อการบรรลุพันธกิจตามยุทธศาสตร์ด้านบริการวิชาการและการเชื่อมโยงกับชุมชน 4. อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาโครงการต่อเนื่องในอนาคต 		

เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)	ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)
5 (สูงมาก)	มีโอกาสเกิดขึ้นเกือบทุกปี หรือเกิดขึ้นมากกว่า 1 ครั้งต่อปี (ความน่าจะเป็นมากกว่า 80%)	มากกว่า 40% ของเป้าหมาย ไม่บรรลุส่งผลกระทบรุนแรงต่อการดำเนินงาน ทำให้เป้าหมายหลักไม่บรรลุ สูญเสียชื่อเสียง/งบประมาณอย่างมาก
4 (สูง)	มีโอกาสเกิดขึ้นเป็นประจำในบางปี (ความน่าจะเป็น 61-80%)	ร้อยละ 26-40% ของเป้าหมาย ไม่บรรลุส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานอย่างชัดเจน ต้องใช้ทรัพยากรมากในการแก้ไข
3 (ปานกลาง)	มีโอกาสเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว (ความน่าจะเป็น 41-60%)	ร้อยละ 11-25% ของเป้าหมาย ไม่บรรลุส่งผลกระทบในระดับปานกลางสามารถควบคุมและแก้ไขได้ภายในหน่วยงาน
2 (น้อย)	มีโอกาสเกิดขึ้นน้อย (ความน่าจะเป็น 21-40%)	ร้อยละ 6-10% ของเป้าหมาย ไม่บรรลุส่งผลกระทบในวงจำกัด ไม่กระทบเป้าหมายหลักของหน่วยงาน
1 (น้อยมาก)	มีโอกาสเกิดขึ้นน้อยมาก หรือแทบไม่เคยเกิด (ความน่าจะเป็นไม่เกิน 20%)	ไม่เกินร้อยละ 5% ของเป้าหมายไม่บรรลุ ส่งผลกระทบเพียงเล็กน้อยสามารถแก้ไขได้ทันที ไม่กระทบภาพรวมของการดำเนินงาน

ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)	ระดับความเบี่ยงเบนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance)
KRI 1: อัตราส่วนรายได้จากการดำเนินงานบริการวิชาการจริงต่อเป้าหมายที่กำหนด	วิทยาลัยสามารถยอมรับความเบี่ยงเบนของรายได้จากบริการวิชาการได้ในระดับ ปานกลาง หากยังสามารถรักษาความต่อเนื่องของโครงการและสร้างผลกระทบเชิงสังคมได้	ยอมให้รายได้จากบริการวิชาการต่ำกว่าเป้าหมายได้ไม่เกิน ร้อยละ 20 ของค่าเป้าหมายประจำปี
KRI 2: จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการสำเร็จตามแผนประจำปี	ยอมรับได้ในระดับ ปานกลางค่อนข้างสูง หากยังสามารถดำเนินโครงการหลักที่มีผลกระทบต่อชุมชนหรือกลุ่มเป้าหมายสำคัญได้ครบถ้วน	ยอมให้จำนวนโครงการที่ดำเนินการสำเร็จลดลงได้ไม่เกิน ร้อยละ 15 จากแผนประจำปี
KRI 3: ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการหรือผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการ	ยอมรับได้ในระดับ ต่ำถึงปานกลาง เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่สะท้อนคุณภาพและชื่อเสียงของวิทยาลัย	ยอมให้คะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยลดลงได้ไม่เกิน ร้อยละ 10 จากเกณฑ์มาตรฐาน ($\geq 80\%$)

ประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ (I)	โอกาสเกิด (L)					ระดับความเสี่ยง (RA)				ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (RT)				วิธีการจัดการความเสี่ยง
	1	2	3	4	5	คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				
5	M	H	H	E	E	L	I	คะแนน	ระดับ	L	I	คะแนน	ระดับ	ลดความเสี่ยง
4	M	M	H	H	E	4	4	16	H สูง	3	3	9	M ปานกลาง	
3	L	M	M	H	H									
2	L	L	M	M	H									
1	L	L	L	M	M									

มาตรการควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน (Existing Controls)	มาตรการ/กิจกรรมควบคุมปรับปรุง/เพิ่มเติม	ส่วนงานผู้รับผิดชอบ
มีการกำหนดแผนงานและตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) เพื่อกำกับติดตามความก้าวหน้าของโครงการบริการวิชาการเป็นระยะ	พัฒนาระบบติดตามและรายงานผลแบบออนไลน์ เพื่อให้สามารถตรวจสอบความคืบหน้าและประเมินผลได้แบบเรียลไทม์ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและควบคุมความเสี่ยง	<ul style="list-style-type: none"> ■ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและพัฒนานักศึกษา ■ รองคณบดีฝ่ายบริหาร ■ ดร.กมลดารา เจริญสุวรรณ (นักวิชาการศึกษา) ■ เพ็ญศิริ หน่อแก้ว (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)

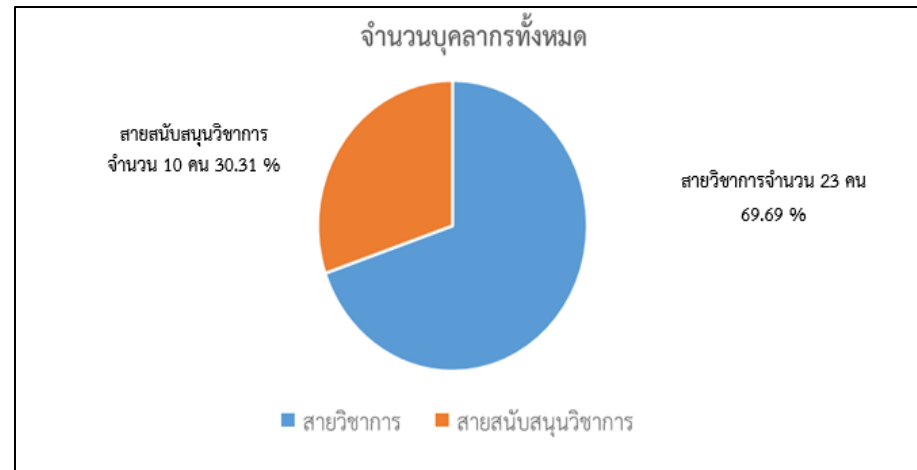
ประเภทความเสี่ยง O : ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)

ประเด็นความเสี่ยง O1 : บุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านการดูแลอาคารและสถานที่

การได้มาซึ่งประเด็นความเสี่ยง : จากข้อมูลเชิงโครงสร้างบุคลากรของวิทยาลัยพลังงานทดแทน พบว่า วิทยาลัยมีบุคลากรสายวิชาการจำนวนทั้งสิ้น 23 คน โดยในจำนวนนี้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกถึง 19 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 82.60 ของสายวิชาการทั้งหมด แสดงให้เห็นว่ามีศักยภาพทางวิชาการสูงและมีความเชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเข้มข้น อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับบุคลากรสายสนับสนุนซึ่งมีเพียง 10 คน โดยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย 7 คน และพนักงานส่วนงาน (งบประมาณเงินรายได้) 3 คน จะพบว่ามียอดตราส่วนสายวิชาการต่อสายสนับสนุนซึ่งมีเท่ากับ 1 : 0.43 ซึ่งถือว่าค่อนข้างต่ำ และหากพิจารณาเฉพาะพนักงานมหาวิทยาลัยจะยิ่งลดลงเหลือเพียง 1 : 0.30 รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

จำนวนบุคลากรทั้งหมด จำแนกตามสายงาน

สายวิชาการ	สายสนับสนุนวิชาการ
จำนวน 23 คน	จำนวน 10 คน

โครงสร้างอัตรากำลังดังกล่าวสะท้อนถึงความไม่สมดุลระหว่างบุคลากรด้านการสอนและงานสนับสนุน โดยเฉพาะในภารกิจด้านการบริหารจัดการอาคารสถานที่และงานซ่อมบำรุง ซึ่งต้องอาศัยบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะทาง เช่น งานระบบไฟฟ้า งานระบบปรับอากาศ งานซ่อมบำรุงเครื่องมือวิทยาศาสตร์ หรืออุปกรณ์ด้านพลังงานทดแทน วิทยาลัยในปัจจุบันยังขาดตำแหน่งบุคลากรที่มีคุณสมบัติเฉพาะด้านเหล่านี้ ทำให้ภาระงานตกอยู่กับเจ้าหน้าที่ทั่วไปที่อาจไม่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ส่งผลให้การดูแลรักษาอาคาร สาธารณูปโภค และอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำได้อย่างจำกัด นอกจากนี้ ลักษณะงานของวิทยาลัยพลังงานทดแทนยังเกี่ยวข้องกับการใช้งานอุปกรณ์ที่มีความซับซ้อนและต้องการการตรวจสอบสม่ำเสมอ เช่น ระบบพลังงานหมุนเวียน ระบบไฟฟ้าโซลาร์เซลล์

หรือเครื่องมือวิทยาศาสตร์ในห้องปฏิบัติการ หากไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะทาง อาจเกิดความเสี่ยงต่อความปลอดภัย ความเสียหายของอุปกรณ์ และความล่าช้าในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและการวิจัยได้

ดังนั้น การได้มาซึ่ง ประเด็นความเสี่ยง นี้ จึงมาจากการวิเคราะห์โครงสร้างบุคลากร อัตรากำลัง การปฏิบัติงานจริง และลักษณะของภารกิจหลักของวิทยาลัย พบว่าความไม่เพียงพอของบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะทางด้านเทคนิคและการดูแลอาคารสถานที่ เป็นปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องของการดำเนินงาน การบริหารจัดการทรัพยากร และความปลอดภัยในการใช้งานอุปกรณ์ ซึ่งถือเป็น ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk) ที่ควรได้รับการติดตามและจัดการอย่างเป็นระบบเพื่อให้การดำเนินงานของวิทยาลัยมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

ข้อมูลอ้างอิง :

- (1) เว็บไซต์กองบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานมหาวิทยาลัย วันที่ 16 ตุลาคม 2568 <https://personnel.mju.ac.th/>

ประเภทความเสี่ยง O : ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)		ส่วนงานและผู้รับผิดชอบ ประเด็นความเสี่ยง :
ประเด็นความเสี่ยง O1 : บุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านในการดูแลอาคารและสถานที่		▪ รองคณบดีฝ่ายบริหาร
ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		
KRI 1: อัตราส่วนบุคลากรสายสนับสนุนต่อสายวิชาการต่ำเกินไป (Support Staff Ratio Risk)		
KRI 2: จำนวนงานซ่อมบำรุงอาคารและอุปกรณ์ล่าช้า (Maintenance Delay Risk)		
KRI 3: จำนวนเหตุการณ์ความเสียหายหรือขัดข้องของอาคารและอุปกรณ์ (Facility/Equipment Incident Risk)		
ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง		
ปัจจัยเสี่ยงภายใน		ปัจจัยเสี่ยงภายนอก
1. จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อภาระงาน วิทยาลัยพลังงานทดแทนมีบุคลากรสายสนับสนุนเพียง 10 คน เมื่อเทียบกับขนาดของพื้นที่ อาคาร และอุปกรณ์ด้านพลังงานที่ต้องดูแล จึงทำให้ภาระงานต่อคนสูงเกินไป		1. ข้อจำกัดด้านงบประมาณและนโยบายภาครัฐการจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐที่ลดลงหรือล่าช้า อาจส่งผลให้มหาวิทยาลัยไม่สามารถจ้างบุคลากรเฉพาะทางเพิ่มเติมได้ หรือไม่สามารถจัดอบรมพัฒนาทักษะบุคลากรที่มีอยู่ได้อย่างเพียงพอ

<p>ส่งผลให้การบำรุงรักษาเชิงป้องกัน (Preventive Maintenance) ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านเทคนิค บุคลากรที่มีอยู่ส่วนใหญ่มีความสามารถในงานธุรการหรือสนับสนุนการเรียนการสอนทั่วไป แต่ขาดผู้ที่มีทักษะเฉพาะด้าน เช่น วิศวกรรมพลังงาน ระบบไฟฟ้า ระบบเครื่องกล และระบบควบคุมพลังงานอัจฉริยะ ทำให้การจัดการอาคารและระบบสาธารณูปโภคต้องพึ่งพาผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก 3. ขาดการวางแผนพัฒนาทักษะบุคลากรภายในอย่างเป็นระบบ ยังไม่มีแผนการฝึกอบรมหรือพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายสนับสนุนให้มีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีการจัดการพลังงานและอาคารอัจฉริยะ ส่งผลให้ขาดความพร้อมในการปฏิบัติงานเมื่อต้องรับมือกับปัญหาทางเทคนิคที่ซับซ้อน 4. ระบบบริหารจัดการอาคารและงานซ่อมบำรุงยังเป็นแบบดั้งเดิม การจัดเก็บข้อมูลการซ่อมบำรุงยังไม่เป็นระบบเดียวกัน ไม่มีฐานข้อมูลกลางหรือระบบติดตามสถานะการซ่อมบำรุงแบบดิจิทัล ส่งผลให้การบริหารจัดการงานอาคารขาดความรวดเร็วและตรวจสอบย้อนกลับได้ยาก 	<ol style="list-style-type: none"> 2. การแข่งขันกับตลาดแรงงานภายนอก สถานประกอบการเอกชนมีการดึงดูดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคนิคและงานระบบอาคารด้วยค่าตอบแทนสูงกว่า ทำให้เกิดภาวะ “สมองไหล” บุคลากรที่มีความสามารถย้ายออก ส่งผลให้มหาวิทยาลัยขาดความต่อเนื่องในการบริหารจัดการและบำรุงรักษาอาคารสถานที่ 3. การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและระบบสาธารณูปโภคสมัยใหม่ ระบบพลังงานทดแทนและอาคารอัจฉริยะ (Smart Building) มีความซับซ้อนและต้องการผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น ระบบโซลาร์เซลล์ ระบบควบคุมพลังงาน หรือระบบ HVAC อัจฉริยะ ซึ่งหากไม่มีการปรับตัวทันต่อเทคโนโลยีใหม่ บุคลากรอาจไม่สามารถดูแลหรือซ่อมบำรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ผลกระทบและโอกาสที่อาจเกิดต่อมหาวิทยาลัย	
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลกระทบต่อความปลอดภัยและการดำเนินงานของหน่วยงาน การขาดบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านอาจทำให้การซ่อมบำรุงล่าช้า เกิดความเสียหายของอาคารหรือระบบพลังงาน ซึ่งส่งผลต่อความปลอดภัยของบุคลากรและผู้ใช้บริการ 2. ลดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรและเพิ่มต้นทุนการบำรุงรักษา การต้องจ้างผู้รับเหมาภายนอกเพื่อซ่อมแซมหรือดูแลระบบอย่างต่อเนื่อง อาจทำให้ค่าใช้จ่ายสูงขึ้นและลดความคุ้มค่าในการบริหารจัดการภายใน 3. โอกาสในการพัฒนาและยกระดับบุคลากรภายใน มหาวิทยาลัยสามารถใช้สถานการณ์นี้เป็นแรงขับเคลื่อนในการจัดอบรมเพิ่มพูนทักษะบุคลากร (Upskilling/Reskilling) รวมถึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนและผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงาน เพื่อยกระดับมาตรฐานการดูแลอาคารสถานที่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 	

เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)	ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)
5 (สูงมาก)	มีโอกาสเกิดขึ้นเกือบทุกปี หรือมากกว่าหนึ่งครั้งต่อปี (ความน่าจะเป็นมากกว่า 80%)	มากกว่า 80% ส่งผลกระทบรุนแรงต่อการดำเนินงาน เช่น ทำให้งานหยุดชะงัก สูญเสียงบประมาณจำนวนมาก หรือกระทบต่อชื่อเสียงมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญ
4 (สูง)	มีโอกาสเกิดขึ้นบ่อยครั้ง (ทุก 2-3 ปี) (ความน่าจะเป็นระหว่าง 61-80%)	61-80% ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานบางส่วน ทำให้ต้องใช้งบประมาณเพิ่มเติม และอาจกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3 (ปานกลาง)	มีโอกาสเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว (ทุก 3-5 ปี) (ความน่าจะเป็นระหว่าง 41-60%)	41-60% ส่งผลกระทบในระดับปานกลาง สามารถควบคุมหรือแก้ไขได้ภายในหน่วยงานโดยไม่กระทบต่อภาพรวมของมหาวิทยาลัย
2 (น้อย)	มีโอกาสเกิดขึ้นน้อย (ทุก 5-10 ปี) (ความน่าจะเป็นระหว่าง 21-40%)	21-40% ส่งผลกระทบในวงจำกัด กระทบเฉพาะกิจกรรมบางส่วน สามารถจัดการแก้ไขได้ภายในระยะเวลาอันสั้น
1 (น้อยมาก)	มีโอกาสเกิดขึ้นยาก หรือแทบไม่เคยเกิดขึ้น (ความน่าจะเป็นต่ำกว่า 20%)	ไม่เกิน 20% ส่งผลกระทบเล็กน้อยต่อการดำเนินงาน ไม่กระทบต่อภาพรวมของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI)	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)	ระดับความเบี่ยงเบนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance)
KRI 1: อัตราส่วนบุคลากรสายสนับสนุนต่อสายวิชาการต่ำเกินไป (Support Staff Ratio Risk)	อัตราส่วนบุคลากรสายสนับสนุนต่อสายวิชาการ ไม่ต่ำกว่า 1:3	ยอมให้เบี่ยงเบนได้ไม่เกิน $\pm 10\%$ จากอัตราส่วนเป้าหมาย เช่น ต่ำสุดไม่เกิน 1:3.3
KRI 2: จำนวนงานซ่อมบำรุงอาคารและอุปกรณ์ล่าช้า (Maintenance Delay Risk)	งานซ่อมบำรุงแล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนด $\geq 90\%$	เวลาที่กำหนด $\geq 90\%$ ยอมให้ล่าช้าได้ไม่เกิน 10% ของงานซ่อมทั้งหมด

ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)	ระดับความเบี่ยงเบนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance)
		(เช่น ไม่เกิน 10 งานจาก 30 งาน)
KRI 3: จำนวนเหตุการณ์ความเสียหายหรือ ขัดข้องของอาคารและอุปกรณ์ (Facility/Equipment Incident Risk)	เกิดเหตุขัดข้อง/ความเสียหาย ไม่เกิน 3 ครั้งต่อ เดือน	ยอมให้เบี่ยงเบนได้ไม่เกิน +2 ครั้งต่อเดือน (เช่น รวม ไม่เกิน 5 ครั้งต่อเดือน)

ประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ	โอกาสเกิด (L)				
(I)	1	2	3	4	5
5	M	H	H	E	E
4	M	M	H	H	E
3	L	M	M	H	H
2	L	L	M	M	H
1	L	L	L	M	M

ระดับความเสี่ยง (RA)				ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (RT)				วิธีการจัดการความ เสี่ยง
คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				
L	I	คะแนน	ระดับ	L	I	คะแนน	ระดับ	ลดความเสี่ยง
4	4	16	H สูง	3	3	9	M ปานกลาง	

มาตรการควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน (Existing Controls)	มาตรการ/กิจกรรมควบคุมปรับปรุง/เพิ่มเติม	ส่วนงานผู้รับผิดชอบ
<p>มีการมอบหมายเจ้าหน้าที่ประจำอาคารและสถานที่รับผิดชอบด้านการดูแล บำรุงรักษา และรายงานปัญหาความชำรุดของอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นประจำ พร้อมมีการประสานกับหน่วยซ่อมบำรุงกลางของมหาวิทยาลัยเมื่อพบปัญหา</p>	<p>จัดทำแผนพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายสนับสนุนให้ มีทักษะเฉพาะด้านการซ่อมบำรุงและการจัดการอาคาร เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการ การหมุนเวียนงาน หรือการร่วมมือกับหน่วยงานวิศวกรรมของมหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลและลดการพึ่งพาบุคลากรภายนอก</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ รองคณบดีฝ่ายบริหาร ■ นางวันทีนิ ปิ่นแก้ว (รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานคณบดี) ■ นายนักรบ กลัดกลีบ (นักวิชาการเกษตร) ■ เพ็ญศิริ หน่อแก้ว (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)

ประเภทความเสี่ยง C : ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk)

ประเด็นความเสี่ยง C1 : การปฏิบัติตามกฎระเบียบและขั้นตอนที่ถูกต้องตามการเปลี่ยนแปลงของสถานะการณ์ปัจจุบัน

การได้มาซึ่งประเด็นความเสี่ยง : ในปัจจุบัน หน่วยงานภาครัฐและสถาบันการศึกษาของรัฐต้องดำเนินงานภายใต้กฎ ระเบียบ และข้อบังคับจำนวนมาก ซึ่งมีการปรับปรุง แก้ไข หรือออกประกาศใหม่อยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ สถานะเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านี้อย่างเคร่งครัด ทั้งในด้านการบริหารงานบุคคล การเงิน พัสดุ การจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน รวมถึงกฎระเบียบด้านจริยธรรมและความโปร่งใส

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบมักเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีรายละเอียดซับซ้อน ทำให้บุคลากรบางส่วนอาจไม่สามารถติดตามหรือทำความเข้าใจข้อกำหนดใหม่ได้ทันเวลา โดยเฉพาะในส่วนของบุคลากรสายสนับสนุนที่ต้องรับผิดชอบงานด้านเอกสาร การเบิกจ่าย หรือการบริหารจัดการตามระบบราชการ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและอัปเดตอยู่เสมอ หากขาดการสื่อสารภายในที่มีประสิทธิภาพ หรือไม่มีการอบรมชี้แจงแนวปฏิบัติที่เหมาะสม อาจส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการดำเนินงาน เช่น การจัดทำเอกสารไม่ถูกต้องตามรูปแบบ การเบิกงบประมาณผิดพลาด การละเลยขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด หรือการรายงานข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนตามแบบฟอร์มที่ปรับปรุงใหม่ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศภายในมหาวิทยาลัย เช่น ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการคลัง AFSs ระบบ ERP หรือระบบบริหารงบประมาณออนไลน์ ยังเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่เพิ่มความซับซ้อนในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ เพราะต้องอาศัยความรู้ด้านเทคนิคควบคู่กับความเข้าใจเชิงนโยบาย หากบุคลากรไม่ได้รับการฝึกอบรมที่เพียงพอหรือไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานกลาง อาจทำให้การดำเนินงานล่าช้า ไม่เป็นไปตามกรอบเวลา หรือมีความเสี่ยงต่อความคลาดเคลื่อนทางข้อมูล

ความเสี่ยงนี้จึงเกิดจากช่องว่างระหว่าง “กฎระเบียบที่เปลี่ยนแปลง” กับ “ความพร้อมของบุคลากรในการปรับตัว” หากไม่มีระบบการติดตาม การสื่อสารภายใน และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง อาจนำไปสู่ผลกระทบเชิงลบทั้งในระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย เช่น ความล่าช้าในการอนุมัติหรือดำเนินงาน โอกาสสูญเสียงบประมาณจากการเบิกจ่ายผิดพลาด การถูกตรวจสอบหรือ ทักท้วงจากหน่วยงานภายนอก และความเสี่ยงต่อภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือของสถาบันโดยรวม

ข้อมูลอ้างอิง :

- (1) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการคลัง AFSs
- (2) krungthai Corporate Online

ประเภทความเสี่ยง C : ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk)		ส่วนงานและผู้รับผิดชอบ
ประเด็นความเสี่ยง C1 : การปฏิบัติตามกฎระเบียบและขั้นตอนที่ถูกต้องตามการเปลี่ยนแปลงของสถานะการณ์ปัจจุบัน		▪ รองคณบดีฝ่ายบริหาร
ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		
KRI 1: จำนวนหรือร้อยละของข้อผิดพลาดที่ตรวจพบจากการตรวจสอบภายในหรือภายนอก		
KRI 2: จำนวนครั้งของการเปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบ หรือแนวปฏิบัติที่หน่วยงานยังไม่ได้ปรับกระบวนการดำเนินงานให้สอดคล้อง		
KRI 3: ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการอบรมหรือรับทราบกฎระเบียบ/แนวปฏิบัติใหม่ตามรอบปีงบประมาณ		
ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง		
ปัจจัยเสี่ยงภายใน		ปัจจัยเสี่ยงภายนอก
<ol style="list-style-type: none"> 1. การขาดระบบติดตามและสื่อสารการเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบให้ทั่วถึงและทันเวลาในทุกระดับของหน่วยงาน 2. บุคลากรบางส่วนยังขาดความเข้าใจในกฎระเบียบใหม่หรือไม่ผ่านการอบรมด้านกฎหมาย/ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง 3. การบันทึกเอกสารและการดำเนินงานบางขั้นตอนยังพึ่งพาวิธีปฏิบัติแบบเดิม ไม่สอดคล้องกับแนวทางการกำกับดูแลภาครัฐยุคใหม่ 		<ol style="list-style-type: none"> 1. การเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย ระเบียบ หรือแนวทางการกำกับดูแลจากหน่วยงานภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ทำให้หน่วยงานภายในต้องปรับตัวบ่อยครั้ง 2. การตีความกฎระเบียบจากหน่วยงานกำกับดูแลแตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติ 3. การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี และนโยบายรัฐบาล ทำให้ต้องปรับขั้นตอนการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานใหม่ ๆ
ผลกระทบและโอกาสที่อาจเกิดต่อมหาวิทยาลัย		
<ol style="list-style-type: none"> 1. อาจเกิดความเสี่ยงด้านกฎหมายหรือข้อร้องเรียนจากการปฏิบัติไม่เป็นไปตามระเบียบ ซึ่งกระทบต่อภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือของมหาวิทยาลัย 2. การดำเนินงานบางส่วนอาจล่าช้าหรือไม่สามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้ตามกำหนด หากเอกสารหรือขั้นตอนผิดจากแนวทางที่กฎหมายใหม่กำหนด 3. หากมีการจัดระบบติดตามและพัฒนางานองค์ความรู้ด้านกฎหมายให้บุคลากรอย่างต่อเนื่อง จะเป็นโอกาสในการยกระดับธรรมาภิบาลและประสิทธิภาพการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย 		

เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)	ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)
5 (สูงมาก)	มีแนวโน้มเกิดขึ้นเกือบทุกปี หรือมากกว่าหนึ่งครั้งต่อปี (ความเป็นไปได้มากกว่า 80%)	ผลกระทบต่อผลการดำเนินงานมากกว่า 75% ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อการดำเนินงาน เช่น การละเมิดกฎหมายหรือระเบียบสำคัญ การสูญเสียงบประมาณจำนวนมาก หรือเกิดผลกระทบต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยในวงกว้าง
4 (สูง)	มีแนวโน้มเกิดขึ้นเป็นประจำทุก 1-2 ปี (ความเป็นไปได้ 60-79%)	ผลกระทบต่อผลการดำเนินงานประมาณ 51-75% ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานบางส่วน ทำให้ต้องใช้งบประมาณเพิ่มเติม หรือเกิดความล่าช้าในการเบิกจ่าย/อนุมัติ
3 (ปานกลาง)	มีแนวโน้มเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว ทุก 2-3 ปี (ความเป็นไปได้ 30-59%)	ผลกระทบต่อผลการดำเนินงานประมาณ 26-50% ส่งผลกระทบในระดับปานกลาง สามารถควบคุมหรือแก้ไขได้ภายในหน่วยงาน โดยไม่กระทบต่อภาพรวมมหาวิทยาลัย
2 (น้อย)	มีโอกาสดังเกิดขึ้นน้อยมาก ทุก 3-5 ปี (ความเป็นไปได้ 10-29%)	ผลกระทบต่อผลการดำเนินงานประมาณ 11-25% ส่งผลกระทบในวงจำกัด กระทบเฉพาะกิจกรรมบางส่วน และสามารถจัดการแก้ไขได้ภายในระยะเวลาอันสั้น
1 (น้อยมาก)	แทบไม่เคยเกิดขึ้นหรือเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ยากมาก (ความเป็นไปได้ต่ำกว่า 10%)	ผลกระทบต่อผลการดำเนินงานต่ำกว่า 10% ส่งผลกระทบเล็กน้อย ไม่กระทบต่อภาพรวมของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :	ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)	ระดับความเป็ยงเบนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance)
KRI 1: จำนวนหรือร้อยละของข้อผิดพลาดที่ตรวจพบจากการตรวจสอบภายในหรือภายนอก	หน่วยงานควรมีข้อผิดพลาดจากการตรวจสอบ ไม่เกิน 5% ของประเด็นที่ตรวจพบทั้งหมดต่อปี	ยอมรับได้ไม่เกิน 10% หากเกินกว่านี้ต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานและจัดอบรมบุคลากรเพิ่มเติม
KRI 2: จำนวนครั้งของการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบ หรือแนวปฏิบัติที่หน่วยงานยังไม่ได้ปรับกระบวนการดำเนินงานให้สอดคล้อง	หน่วยงานควรปรับปรุงแนวปฏิบัติให้สอดคล้องกับระเบียบใหม่ ภายใน 60 วัน นับจากวันที่ประกาศใช้	ยอมรับได้ในกรณีล่าช้าไม่เกิน 90 วัน หากเกินต้องรายงานต่อผู้บริหารและมีแผนแก้ไขทันที
KRI 3: ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการอบรมหรือรับทราบกฎระเบียบ/แนวปฏิบัติใหม่ตามรอบปีงบประมาณ	ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการอบรมหรือรับทราบข้อมูลกฎระเบียบใหม่ ไม่น้อยกว่า 90% ต่อปี	ยอมรับได้หากร้อยละการเข้าร่วมต่ำสุดอยู่ที่ ไม่ต่ำกว่า 80% แต่ต้องจัดอบรมซ่อมเสริมให้ครบ 100% ภายใน 3 เดือน

ประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ (I)	โอกาสเกิด (L)					ระดับความเสี่ยง (RA)				ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (RT)				การจัดการความเสี่ยง
	1	2	3	4	5	คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				
5	M	H	H	E	E	L	I	คะแนน	ระดับ	L	I	คะแนน	ระดับ	ลดความเสี่ยง
4	M	M	H	H	E	4	4	16	H สูง	3	3	9	M ปานกลาง	
3	L	M	M	H	H									
2	L	L	M	M	H									
1	L	L	L	M	M									

มาตรการควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน (Existing Controls)	มาตรการ/กิจกรรมควบคุมปรับปรุง/เพิ่มเติม	ส่วนงานผู้รับผิดชอบ
หน่วยงานมีการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Work Instruction) และคู่มือการดำเนินงานที่ชัดเจนในแต่ละกระบวนการ พร้อมทั้งมีการตรวจทานเอกสารและการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาในทุกขั้นตอน เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดในการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังมีการติดตามประกาศ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติที่ออกมาใหม่จากหน่วยงานกำกับดูแล เพื่อนำมาประชุมแจ้งเวียนบุคลากรเป็นระยะ	จัดทำระบบติดตามและรายงานผลการปฏิบัติงานแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Online Monitoring System) เพื่อบันทึกและติดตามข้อผิดพลาดที่ตรวจพบ พร้อมเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับประกาศ/กฎระเบียบใหม่ เพื่อแจ้งเตือนอัตโนมัติเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อการดำเนินงาน อีกทั้งเพิ่มกิจกรรม “อบรมเชิงปฏิบัติการจำลองสถานการณ์” (Workshop/Simulation Training) อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้บุคลากรเข้าใจและสามารถนำแนวทางใหม่ไปใช้ได้จริง ลดโอกาสเกิดความคลาดเคลื่อนจากการเปลี่ยนแปลงระเบียบ	<ul style="list-style-type: none"> ■ รองคณบดีฝ่ายบริหาร ■ นางสาวอัญชลี สายเขียว (นักวิชาการเงินและบัญชี) ■ เพ็ญศิริ หน่อแก้ว (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)

ส่วนที่ 4 แผนบริหารความเสี่ยง มจ-ส-01

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง	ค่าคะแนนความเสี่ยง (ก่อน)ดำเนินกิจกรรม				วิธีการจัดการ risk	ปัจจัยที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง	ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		ค่าคะแนนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)				กิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง		
		โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk					โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk	มาตรการ/กิจกรรมลดความเสี่ยง	กำหนดแล้วเสร็จ	ผู้รับผิดชอบประเด็น/กิจกรรม
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)
ความเสี่ยงด้านนโยบายและกลยุทธ์ (Strategic Risk)	ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	4	4	16	สูง	ลดความเสี่ยง	1.หลักสูตรการเรียนการสอนยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมพลังงานสมัยใหม่ ทำให้บัณฑิตบางส่วนขาดทักษะใหม่ เช่น ทักษะด้านเทคโนโลยี สีเขียว ดิจิทัล หรือ การบริหารจัดการ การพลังงานอัจฉริยะ 2.การบูรณาการเรียนรู้อิงปฏิบัติ (Work-Integrated Learning) ยังมีข้อจำกัดในด้านจำนวนสถานประกอบการที่เข้า	KRI 1: บัณฑิตขาดทักษะที่ตรงกับตลาดแรงงาน (Skill Gap Risk) KRI 2: ความร่วมมือกับสถานประกอบการ/ภาคเอกชนยังไม่เพียงพอ (Industry Linkage Risk) KRI 3: ความสนใจและการสนับสนุนผู้ประกอบการรุ่นใหม่ยังไม่เข้มแข็ง	ร้อยละ 77	3	3	9	ปานกลาง	จัดตั้งระบบ “Career Development Center” เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลบัณฑิตกับตลาดแรงงานแบบครบวงจร โดยรวมฐานข้อมูลผู้ประกอบการ โอกาสฝึกงาน และ ตำแหน่งงานว่าง พร้อมให้คำปรึกษาด้านอาชีพ การพัฒนาทักษะ (Upskill/Reskill) และติดตามผลการมีงานทำของ	ก.ย.69	1.รองคณบดีฝ่ายวิชาการและพัฒนา นักศึกษา 2.นายภูศรัณย์ ศิริพันธ์ตรี (นักวิชาการศึกษา) 3.เพ็ญศิริ หน่อแก้ว (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง	ค่าคะแนนความเสี่ยง (ก่อน)ดำเนินกิจกรรม				วิธีการจัดการ risk	ปัจจัยที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง	ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		ค่าคะแนนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)				กิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง			
		โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk					โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk	มาตรการ/กิจกรรมลดความเสี่ยง	กำหนดแล้วเสร็จ	ผู้รับผิดชอบประเด็น/กิจกรรม	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	
							ร่วม และระยะเวลาฝึกปฏิบัติจริงของนักศึกษายังไม่เพียงพอ 3.ขาดระบบติดตามบัณฑิต (Tracer Study) ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ข้อมูลการมีงานทำและความต้องการทักษะของตลาดแรงงานไม่ถูกนำมาปรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง 4.ความร่วมมือภายในหน่วยงานระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และฝ่ายวิชาชีพยังไม่	(Entrepreneurs hip Risk)							บัณฑิต (Tracer Study) อย่างต่อเนื่อง		

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง	ค่าคะแนนความเสี่ยง (ก่อน)ดำเนินการ				วิธีการจัดการ risk	ปัจจัยที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง	ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		ค่าคะแนนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)				กิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง		
		โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk					โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk	มาตรการ/กิจกรรมลดความเสี่ยง	กำหนดแล้วเสร็จ	ผู้รับผิดชอบประเด็น/กิจกรรม
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)
							เข้มแข็ง ส่งผลให้การพัฒนากิจกรรมเชิงนวัตกรรมและผู้ประกอบการยังมีข้อจำกัด									
ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)	จำนวนงบประมาณบริการวิชาการ	4	4	16	สูง	ลดความเสี่ยง	1.การวางแผนกลยุทธ์ด้านบริการวิชาการยังไม่ชัดเจนและขาดการติดตามต่อเนื่อง 2. บุคลากรผู้รับผิดชอบมีภาระงานหลักด้านการเรียนการสอนสูง ทำให้ไม่สามารถจัดโครงการบริการวิชาการได้ตามแผน 3.การประชาสัมพันธ์โครงการบริการ	KRI 1: อัตราส่วนรายได้จากการดำเนินงานบริการวิชาการจริงต่อเป้าหมายที่กำหนด KRI 2: จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการสำเร็จตามแผนประจำปี KRI 3: ระดับความพึงพอใจ	ร้อยละ 11-25% ของเป้าหมาย ไม่บรรลุส่งผลกระทบต่อปานกลางสามารถควบคุมและแก้ไขได้ภายในหน่วยงาน	3	3	9	ปานกลาง	พัฒนาระบบติดตามและรายงานผลแบบออนไลน์ เพื่อให้สามารถตรวจสอบความคืบหน้าและประเมินผลได้แบบเรียลไทม์ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและควบคุมความเสี่ยง	ก.ย.69	1.รองคณบดีฝ่ายวิชาการและพัฒนานักศึกษา 2.รองคณบดีฝ่ายบริหาร 3.ดร.กมลดารา เจริญสุวรรณ (นักวิชาการศึกษา)

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง	ค่าคะแนนความเสี่ยง (ก่อน)ดำเนินการ				วิธีการจัดการ risk	ปัจจัยที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง	ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		ค่าคะแนนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)				กิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง		
		โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk					โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk	มาตรการ/กิจกรรมลดความเสี่ยง	กำหนดแล้วเสร็จ	ผู้รับผิดชอบประเด็น/กิจกรรม
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)
							วิชาการยังไม่ทั่วถึงกลุ่มเป้าหมาย 4.ระบบข้อมูลรายได้และการติดตามผลโครงการยังไม่เป็นระบบเดียวกันทั่วทั้งหน่วยงาน	ของผู้รับบริการหรือผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการ								4.เพื่อยุติรื้อถอนแก้ว (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)
ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk)	บุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านในการดูแลอาคารและสถานที่	4	4	16	สูง	ลดความเสี่ยง	1.จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อภาระงานวิทยาลัยพลังงานทดแทนมีบุคลากรสายสนับสนุนเพียง 10 คน เมื่อเทียบกับขนาดของพื้นที่อาคาร และอุปกรณ์ด้านพลังงานที่ต้องดูแล จึงทำให้ภาระงานต่อคนสูงเกินไปส่งผลให้การ	KRI 1: อัตราส่วนบุคลากรสายสนับสนุนต่อสายวิชาการต่ำเกินไป (Support Staff Ratio Risk) KRI 2: จำนวนงานซ่อมบำรุงอาคารและอุปกรณ์ล่าช้า	41-60% ส่งผลกระทบต่อระดับปานกลางสามารถควบคุมหรือแก้ไขได้ภายในหน่วยงานโดยไม่กระทบ	3	3	9	ปานกลาง	จัดทำแผนพัฒนาศักยภาพบุคลากรสายสนับสนุนให้มีการซ่อมบำรุงและการจัดการอาคาร เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการ การหมุนเวียนงาน หรือการร่วมมือกับหน่วยงานวิศวกรรมของ	ก.ย.69	1.รองคณบดีฝ่ายบริหาร 2.นางวันทีนีนันแก้ว (รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานคณบดี) 3.นายนักรบกลัดกลีบ

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง	ค่าคะแนนความเสี่ยง (ก่อน)ดำเนินการกิจกรรม				วิธีการจัดการ risk	ปัจจัยที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง	ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		ค่าคะแนนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)				กิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง		
		โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk					โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk	มาตรการ/กิจกรรมลดความเสี่ยง	กำหนดแล้วเสร็จ	ผู้รับผิดชอบประเด็น/กิจกรรม
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)
							บำรุงรักษาเชิงป้องกัน (Preventive Maintenance) ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง 2.ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านเทคนิค บุคลากรที่มีอยู่ส่วนใหญ่มีความสามารถในงานธุรการหรือสนับสนุนการเรียนการสอนทั่วไป แต่ขาดผู้ที่มีทักษะเฉพาะด้าน เช่น วิศวกรรม พลังงาน ระบบไฟฟ้า ระบบเครื่องกล และ	(Maintenance Delay Risk) KRI 3: จำนวนเหตุการณ์ความเสียหายหรือขัดข้องของอาคารและอุปกรณ์ (Facility/Equipment Incident Risk)	ต่อภาพรวมของมหาวิทยาลัย					มหาวิทยาลัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลและลดการพึ่งพาบุคลากรภายนอก		(นักวิชาการ เกษตร) 4.เพ็ญศิริ หน่อแก้ว (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง	ค่าคะแนนความเสี่ยง (ก่อน)ดำเนินกิจกรรม				วิธีการจัดการ risk	ปัจจัยที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง	ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		ค่าคะแนนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)				กิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง		
		โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk					โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk	มาตรการ/กิจกรรมลดความเสี่ยง	กำหนดแล้วเสร็จ	ผู้รับผิดชอบประเด็น/กิจกรรม
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)
							ตรวจสอบย้อนกลับได้ยาก									
ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Compliance Risk)	การปฏิบัติตามกฎระเบียบและขั้นตอนที่ถูกต้องตามการเปลี่ยนแปลงของสถานะการณปัจจุบัน	4	4	16	สูง	ลดความเสี่ยง	1.การขาดระบบติดตามและสื่อสารการเปลี่ยนแปลงของกฎระเบียบให้ทั่วถึงและทันเวลาในทุกระดับของหน่วยงาน 2.บุคลากรบางส่วนยังขาดความเข้าใจในกฎระเบียบใหม่หรือไม่ผ่านการอบรมหรือบังคับบัญชาที่เกี่ยวข้อง 3.การบันทึกเอกสารและการดำเนินงานบางขั้นตอนยังพึ่งพาวิธีปฏิบัติแบบเดิม ไม่สอดคล้องกับแนว	KRI 1: จำนวนหรือร้อยละของข้อผิดพลาดที่ตรวจพบจากการตรวจสอบภายในหรือภายนอก KRI 2: จำนวนครั้งของการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบหรือนวปฏิบัติที่หน่วยงานยังไม่ได้ปรับกระบวนการดำเนินงานให้สอดคล้อง	ผลกระทบต่อผลการดำเนินงานประมาณ 26-50% ส่งผลกระทบต่อปานกลางสามารถควบคุมหรือแก้ไขได้ภายในหน่วยงานโดยไม่	3	3	9	ปานกลาง	จัดทำระบบติดตามและรายงานผลการปฏิบัติงานแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Online Monitoring System) เพื่อบันทึกและติดตามข้อผิดพลาดที่ตรวจพบ พร้อมเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับประกาศ/กฎระเบียบใหม่เพื่อแจ้งเตือนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อการ	ก.ย.69	1.รองคณบดีฝ่ายบริหาร 2.นางสาว อัญชลี สายเขียว (นักวิชาการเงินและบัญชี) 3.เพ็ญศิริ หน่อแก้ว (นักวิเคราะห์นโยบายและแผน)

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง	ค่าคะแนนความเสี่ยง (ก่อน)ดำเนินการ				วิธีการจัดการ risk	ปัจจัยที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง	ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		ค่าคะแนนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)				กิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง		
		โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk					โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk	มาตรการ/กิจกรรมลดความเสี่ยง	กำหนดแล้วเสร็จ	ผู้รับผิดชอบประเด็น/กิจกรรม
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)
							ทางการกำกับดูแลภาครัฐยุคใหม่	KRI 3: ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการอบรมหรือรับทราบกฎระเบียบ/แนวปฏิบัติใหม่ตามรอบปีงบประมาณ	กระทบต่อภาพรวมมหาวิทยาลัย					ดำเนินงาน อีกทั้งเพิ่มกิจกรรม “อบรมเชิงปฏิบัติการจำลองสถานการณ์” (Workshop/Simulation Training) อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้บุคลากรเข้าใจและสามารถนำแนวทางใหม่ไปใช้ได้จริง ลดโอกาสเกิดความคลาดเคลื่อนจากการเปลี่ยนแปลงระเบียบ		

สรุปการจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ 2569

หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562 (โดยที่สมควรให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์ที่หน่วยงานของรัฐกำหนด)

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง	จำนวนกิจกรรม/ประเด็นความเสี่ยง
1. ความเสี่ยงด้านนโยบายและกลยุทธ์ (Strategic Risk)	ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	1
2. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)	จำนวนงบประมาณบริการวิชาการ	1
3. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน (Operational Risk)	บุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้านในการดูแลอาคารและสถานที่	1
4. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ (Compliance Risk)	การปฏิบัติตามกฎระเบียบและขั้นตอนที่ถูกต้องตามการเปลี่ยนแปลงของสภาวะการณ์ปัจจุบัน	1
5. ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology Risk)	-	-
6. ความเสี่ยงด้านความน่าเชื่อถือขององค์กร (Reputation Risk)	-	-

1. มีกิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยงในแผน จำนวน 4 กิจกรรม
2. มีประเด็นความเสี่ยงในแผนจำนวน 4 ประเด็น

ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายใน คราวประชุมครั้งที่ 1/2568 เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2568
ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารส่วนงาน คราวประชุมครั้งที่ 9/2568 เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2568

ส่วนที่ 5 รายชื่อคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง

คำสั่งวิทยาลัยพลังงานทดแทน
ที่ 23/2568

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงและการจัดการควบคุมภายใน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

เพื่อให้การดำเนินงานด้านบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ของวิทยาลัยพลังงานทดแทน เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจมาตรา 92 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2560 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการบริหารความเสี่ยงและการจัดวางควบคุมภายในประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 ดังนี้

1. รองคณบดีวิทยาลัยพลังงานทดแทนฝ่ายบริหาร	ประธานกรรมการ
2. รองคณบดีวิทยาลัยพลังงานทดแทนฝ่ายวิชาการ และพัฒนานักศึกษา	รองประธานกรรมการ
3. รองคณบดีวิทยาลัยพลังงานทดแทนฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ	กรรมการ
4. ประธานผู้รับผิดชอบหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา (ผู้ช่วยคณบดีคณาจารย์ ดร.รจพรธม นีวีญติลาป)	กรรมการ
5. รองคณบดีคณาจารย์เสมอขวัญ ต้นตีกุล	กรรมการ
6. รองคณบดีคณาจารย์ ดร.อัศวินทร์ อินทนิเวศน์	กรรมการ
7. อาจารย์ ดร.ภคมน ปินตานา	กรรมการ
8. นางจิราพร คุชฎี	กรรมการ
9. นางสาวอัญชสี สายเขียว	กรรมการ
10. ดร.กมลศรดา เจริญสุวรรณ	กรรมการ
11. นางสาวนงเยาว์ เต๊ะจ๊ะใหม่	กรรมการ
12. นายภูธรวัฒน์ ศิริพันธ์ตรี	กรรมการ
13. ผู้อำนวยการสำนักงานคณบดี	กรรมการและเลขานุการ
14. นางเพ็ญศิริ หมอแก้ว	ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยมีหน้าที่

1. วิเคราะห์ความเสี่ยง ควบคุมภายใน และปัจจัยเสี่ยง ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการบริหารงาน
2. ประเมินโอกาส ผลกระทบและจัดลำดับความเสี่ยง ควบคุมภายในที่ได้จากการวิเคราะห์
3. จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน ดำเนินการตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้
4. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน
5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงและพัฒนาความเสี่ยงและควบคุมภายในในปีถัดไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2568 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2569

สั่ง ณ วันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2568

(ผู้ช่วยคณบดีคณาจารย์ ดร.นิกราน หอมดวง)
คณบดีวิทยาลัยพลังงานทดแทน